

JYVÄSKYLÄN YLIOPISTON
TIEDOTUSLEHTI
No 3/2010

Tiedonjyvä

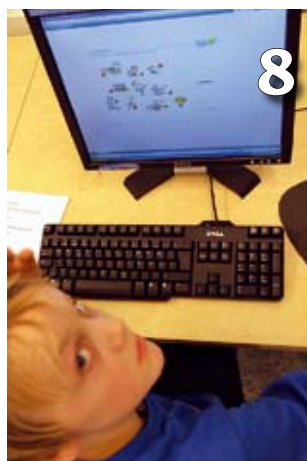

**Uudet opetuksen
mallit**

**Kielet
kilpailuvaltina**

Tiedonjyvä 3/10

30.4.2010

Teemana kielten maailma

- 8 Kansainvälisyyden mestariksi
- 12 Äidinkielikin on kieli
- 14 Kielikoulutuksen kehittäjät
- 17 Maailman musiikkia etsimässä

Lisäksi

4	Lyhyet	27	Tiedonnäkkään
19	Gallup	29	Professori esittelyssä
20	Eettiset	31	Kalenteri
21	Kolumni	32	Vanhat jyvät
22	Liikunta ja terveys	33	Summary
26	Väitökset	34	Vitriini
26	Tietoniekkä	35	Osuma

Tiedonjyvä

45. vuosikerta
Painos 5 100 kpl
Vastaava toimittaja
Anu Mustonen
puh. (014) 260 1054
anu.mustonen@jyu.fi

Toimitussihteeri
Janiika Vilkuna
puh. (014) 260 1055
janiika.vilkuna@jyu.fi

Ilmoitusmyynti ja tilaukset
Kalevi Luoma
puh. (014) 260 1049
kalevi.luoma@jyu.fi

Toimituksen postiosoite
Jyväskylän yliopisto/
viestintä
PL 35
40014 Jyväskylän
yliopisto

Käyntiosoite
Seminaarinkatu 15,
hallintorakennus, 4. kerros

Julkaisija
Jyväskylän yliopisto
Forssan Kirjapaino 2010

Sisäinen jakelu:
Virastomestarit

Seuraava numero
ilmestyy 11.6.2010

Kannen kuva:
Petteri Kivimäki
Grafiikat:
iStockphoto

Tiedonjyvän tilaukset:
www.jyu.fi/tiedonjyva
Juttuvinkit toimitussihteerille.

ISSN-L 0789-4805
ISSN 1798-6877
(verkkojulkaisu)

| Aino Sallinen
rehtori

Kielet kilpailuvalttina

Kielet liittyvät erottamattomasti Jyväskylän yliopiston historiaan ja nykyprofiiliin. Suomenkielisen sivistyksen perinne yhdistyy kampuksellamme moderniin kansainvälisyyteen.

Vuoteen 2017 ulottuvan upouuden strategiamme mukaan kielet, kulttuuri ja yhteiskunnalliset muutosprosessit ovat yksi yliopistomme viidestä painoalasta. Kielten kirjo on yliopistossamme laaja. Alueella on sekä tutkimuksen huippuyksikkö että valtakunnallisia tehtäviä, joihin kuuluu esimerkiksi vastuu suomalaisen viittomakielen tutkimuksesta ja opetuksesta.

Strategiassa on toinenkin merkittävä kieliä koskeva linjaus. Niukkojen budjettien aikana yliopistot ovat joutuneet harkitsemaan, missä laajuudessa opiskelijoille järjestetään kieltenopetusta. Paikoin tarjontaa ollaan merkittävästi vähentämässä. Jyväskylän yliopisto on ottanut strategiassaan toisenlainen kannan: kielten ja viestinnän opiskelumahdollisuudet säilytetään monipuolisina.

Linjaus on opiskelijarekrytoinnissa kilpailuvalttjamme. Monikulttuuriseen työelämään valmentautuvat nuoret osaavat arvostaa opiskelupaikkaa valitessaan sitä, että heillä on mahdollisuus opiskella kotimaisten kielten ja englannin lisäksi myös harvinaisempia kieliä. Monipuolinen kielitaito lisää työelämävalmiuksia ja edistää työllistymistä.

Jyväskylän yliopisto kantaa valtakunnallista vastuuta

kielikoulutuspolitiikan tutkimuksesta ja koordinoinnista. Tehtävään liittyy suuri haaste osallistua ja vaikuttaa kielikysymyksiä koskevaan yhteiskunnalliseen keskusteluun. Yliopistoissa tunnetaan lisääntyvää huolta koulujen suppenevista kielivalikoimista ja yliopistoon pyrkivien kaventuneesta kielitaidosta. Esimerkiksi riittävää virkamiesruotsin tasoa on vaikea saavuttaa, eikä niin sanotun pakkoruotsin ympärillä vellova keskustelu juurikaan auta asiaa mustavalkoisuutensa takia. Jyväskylän yliopisto on valmis kohentamaan sekä ruotsin kielen opetusta että suomen kielen opetusta toisena tai vieraana kielenä.

Monikulttuurinen Suomi haastaa myös opettajan-koulutusta. Opettajaksi opiskelevien tulee saada hyvät valmiudet toimia koulussa, jossa saattaa olla kymmeniä eri kieliä puhuvia oppilaita. Kansainvälistyminen ei saa jäädä vain aiheesta jo ennakoon kiinnostuneiden opiskelijoiden harrastukseksi, vaan sen pitää läpäistä koko koulutus.

Vaikka tieteen kieli on lisääntyvästi englanti, tiedeyhteisön on pidettävä huolta myös siitä, että suomi kehittyä tieteen kielenä. Kieli ei säily sivistyskielenä, ellei sillä ole luonnollinen yhteys tieteeseen, taiteeseen ja elinkeinoelämään. Kansallinen ja kansainvälinen eivät olekaan vastakohtia vaan toisiaan täydentäviä rikkauksia.

IDA LIMAINEN

”Opintojen läpäisyä tehostetaan ja kandidaattikoulutusta yhtenäistään kaikissa tiedekunnissa.”

Laatua ja liikettä

– Strategia vuoteen 2017 julkaistiin

Jyväskylän yliopiston hallituksen 21.3.2010 hyväksymän strategian mukaisesti yliopisto keskittyy ihmistieteisiin ja luonnontieteisiin. Ihmistieteissä painottuu metodologinen osaaminen ja luonnontieteissä perustutkimus. Liikunta- ja terveystieteiden kokonaisuus on maan ainoa. Yliopisto on johtava opettajankouluttaja, aikuiskouluttaja ja koulutusviejä. Opiskelijarekrytointinsa perusteella Jyväskylän yliopisto on yliopistoista valtakunnallisin.

Yliopiston painoalat ovat

- luonnon perusilmiöt ja aineen rakenne
- koulutus, oppiminen ja tulevaisuuden opetustyö
- kielet, kulttuuri ja yhteiskunnalliset muutosprosessit
- liikunta ja hyvinvointi
- ihmisläheinen teknologia

Lue koko strategiateksti osoitteessa www.jyu.fi/strategia

JY Webometricsin toiseksi paras suomalainen

Kansainvälisessä tieteen verkkonäkyvyyden tarkastelussa Jyväskylän yliopiston sijoitus Suomen yliopistoista toiseksi parhaana säilyi. Jyväskylän yliopisto listataan maailmanlaajuisessa vertailussa sijalle 271 ja eurooppalaisessa vertailussa sijalle 98.

Viime vuonna JY:n sijoitukset olivat 244. ja 86. Parhaan suomalaisen, Helsingin yliopiston vastaavat sijoitukset ovat 64. ja 8. Webometrics-rankkaukseen luetaan nyt mukaan jo 8000 yliopiston verkkosivut.

Huomattavia yksityislahjoituksia yliopistolle

Yliopiston kunniaohtori **Pekka Salojärvi** luovutti yliopiston pääomakeräykseen 25 000 euroa 23.3.

– Jyväskylän yliopisto on ollut koko olemassaolonsa ajan koko Keski-Suomen tärkein vahvuustekijä. Osaltani haluan tätä vahvuutta olla rakentamassa. Erityinen kannuste yliopiston pääomakeräykseen osallistumiseen on valtion ainutlaatuinen vastinraha, Salojärvi totesi.

DI **Aimo Wiren** Espoosta teki 10 000 euron yksityislahjoituksen Jyväskylän yliopiston pääomakeräykseen 10.3.

– Oma ponnauslautani elämässä eteenpäin oli Korpilahden yhteiskoulu, jonka käytyäni pääsin tekniikan alan yliopisto-opin-

tojen pariin. Nyt, 65-vuotiaana tunnen tarvetta osoittaa paikallisvastausta omalta osaltani. Kun kuulin Jyväskylän yliopiston pääomakeräyksestä, käytin tilaisuutta hyväkseni viedäkseni viestikapulaa eteenpäin tulevien sukupolvien hyväksi, Wiren kuvaa lahjoituspäätöstään.

Aiemmin talvella SRV Yhtiöt Oyj:n hallituksen puheenjohtaja **Ilpo Kokkila** lahjoitti yliopistolle 50 000 euroa.

Jokainen yksityiseltä sektorilta vuoden 2010 loppuun mennessä annettu lahjoitus tuo yliopistolle 2,5-kertaisesti julkista rahaa. Myös yksityishenkilöt saavat lahjoituksistaan verovähennyksen lahjoittaessaan vähintään 850 euroa.

Jyväskyläläistutkijat mukana CERN:in suurtörmäytyksessä

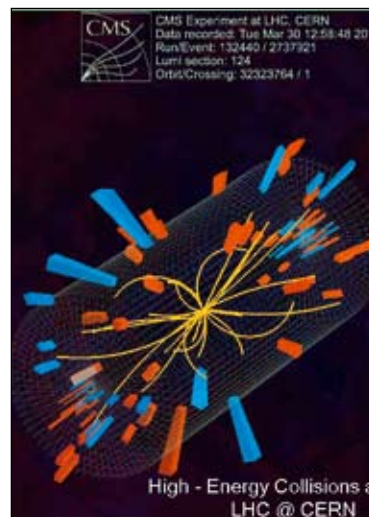
Euroopan hiukkasfysiikan tutkimuskeskuksessa CERN:issä saavutettiin uusi törmäysvoiman ennätys maaliskuun lopussa. Suuressa hadroni-törmäytymässä (LHC) törmäytettiin kaksi vastakkaisilla radoilla kiertävää protonisuihkua keskenään. Törmäytyksessä syntynyt 7 teraelektronivoltin energia on suurin koskaan hiukkastörmäytyksissä aikaansaatu energia.

Törmäytyksien tavoitteena on löytää uusia ilmiöitä, synnyttää uusia alkeishiukkasia ja näin edetä aineen

perusrakenteen ja maailmankaikkeuden synnyn ymmärtämisessä. Jyväskylän yliopiston tutkijat ovat mukana ALICE-kokeessa, jonka törmäytykset käynnistyvät marras-kuussa.

Fysiikan laitoksen ALICE-projektia johtaa erikoistutkija **Jan Rak**. Eräs ALICE-kokeen mittalaitteista, trigger-ilmaisin T0, suunniteltiin ja rakennettiin suurelta osin Jyväskylässä. Jyväskylässä tutkitaan myös raskas-ionitörmäysten teoriaa professori **Kari J. Eskolan** tutkimusryhmässä.

© CERN GENEVA

Tiedekasvatuksen kevät

Suosittu Seitsemän ihmettä -koulukiertue vieraili jälleen neljässä maakunnan alakoulussa 16.–19.3. Koulukiertueella osa fysiikan aineenopettajaopiskelijoista ja heidän ohjaajansa jalkautuivat alakouluille elämyksellisen tiedekasvatuksen merkeissä.

– Koulukiertue antaa opiskelijoillemme erinomaisen mahdollisuuden toteuttaa suunnittelemaansa opetuksia ja projekteja käytännössä, lasten kanssa, kertoo lehtori **Anssi Lindell**.

Yliopiston ovet olivat avoinna kaikille tieteestä kiinnostuneille Agorassa 9.4. ”Elämä on/off” -teemainen Tiedepäivä tarjosi tietoa, elämyksiä ja uusia oivalluksia tieteestä ja tutkimuksesta kaikenikäisille.

– Tiedepäivä avasi yliopiston ovet ja tieteen salat maakunnan väelle, erityisesti koululaisille. Yliopiston Agora-rakennus täyttyi päivän aikana yli 400 keskisuomalaisesta koululaisesta, tiedottaja **Liisa Harjula** summaa.

Jyväskylän yliopiston Soveltavan kielentutkimuksen keskuksen julkaiseman Apples – Journal of Applied Language Studies -lehden uusi numero on nyt verkossa. Avoimen verkkojulkaisun aiheina ovat kielet ja kielikoulutus.

Lehdellä on kansainvälinen toimintuskunta ja kirjoittajia, lukijoita ja arvioijia eri puolilta maailmaa. Avainalueita ovat kielen oppimiseen, opettamiseen, kielitaidon arviointiin ja kielikoulutuspolitiikkaan liittyvät kysymykset. Kaikki lehden artikkelit ovat vapaasti luettavissa osoitteessa:

<http://apples.jyu.fi>

Tiedonjyvä 3/2010 5

PETTERI KIVIMÄKI

Ydinkoekiellon valvontaa edistämässä

Maanalaiset ydinkokeet voidaan paljastaa seismisten havaintojen lisäksi mittaamalla räjähdyksessä syntyvien ksenonin isotooppien pitoisuutta ilmassa. Ydinräjähdyksessä syntyy monia radioaktiivisia aineita, ja ksenon jalokaasuna tiheä ilmaan myös maan alta. Ksenonin tärkein isotooppi on Xe-133, jonka ytimillä on kaksi tilaa, perustila ja pitkäikäinen viritystila, niin sanottu isomeerinen tila.

Ydinkoekiellon valvonnalla kansainvälisellä järjestöllä CTBTO:lla on ksenonin mittausasemia ympäri maailmaa. Asemien herkkyys paranee, jos ne kalibroidaan näytteillä, joissa on vain isomeerisiä Xe-133 -ytimiä.

Jyväskylän yliopiston fysiikan laitoksen ja Säteilyturvakeskuksen yhteistutkimuksessa onnistuttiin erottamaan puhtaita isomeerisiä Xe-133 -näytteitä Jyväskylän yliopiston kiihdytinlaboratoriossa. Projekti jatkuu kohti laajempaa ksenonin tuotantoa. Jatkossa isotooppien valmistukseen käytetään Jyväskylän yliopiston uutta, tänä vuonna käyttöön otettavaa hiukkaskiihdytintä.

Viittomakielen keskus vahvistaa kieliprofiilia

TARJA VÄNSKÄ-KAUHANEN

Professori Ritva Takkinen, väitöskirjaa viittomakielestä tekevä Danny De Weerdts sekä Kaisa Alanne Kuurojen Liitosta keskustelemassa tauolla.

Viittomakieli on kansainvälistä...? -seminaari toi maaliskuussa kokoon satapäisen asiantuntija-, tutkija- ja opiskelijajoukon.

– Viittomakielinen akateeminen yhteisö on tietoisempi kielestään, oikeuksistaan sekä kaikkia kieliyhteisöjä koskevista kysymyksistä. Silmä on auktoriteettia ajaa asioita yhteiskunnassa, toteaa professori **Ritva Takkinen** vastaperustetusta Viittomakielen keskuksista.

– Viittomakielen keskuksen myötä yliopiston profiili monikielisyyden ja -kulttuurisuuden suuntaan vahvistuu entisestään. Valtioiden rajat ylittävä viittomakielisten yhteisö tarjoaa laajan akateemisen vuorovaiku-

tuksen kentän ja sen kautta edistetään myös saavutettavuutta ja kielellisiä oikeuksia, lisäsi **Markku Jokinen**, Kuurojen maailmanliiton puheenjohtaja ja Kuurojen Liiton toiminnanjohtaja.

Armi Kosonen tutkii ”scaffoldingia” eli ohjauksellisten tukirakenteiden käyttöä.

– Koulutuksessa pitää varmistaa, että tulevat opettajat hallitsevat erilaisten tukimenetelmien käytön. Opettajan scaffolding-osaaminen korostuu esimerkiksi implantoitujen lasten kohdalla. On lapsia, jotka eivät saa vahvaa viittomakielistä mallia kotoaan, mutta hyötyisivät sen käytöstä. TV-K

Lasten teknologinen luovuus tiivistyi Seminaarinmäelle

PEKKA HARJULA

Tämä toimii! -kilpailun aluetapahtuma järjestettiin yliopiston päärakennuksessa 25.3. Siihen osallistui yhteensä noin 190 nuorta innovaattoria. Teknoliateollisuus ry:n järjestämässä kilpailussa koululaiset suunnittelivat ja valmistivat lelun käyttäen heille jaettua materiaalipakettia.

Tapahtumassa koulujen kekseliäimmät joukkueet esittelivät tuotoksiaan ja tuomaristo valitsi voittajat edustamaan Keski-Suomea loppukilpailuun, joka järjestetään Aalto-yliopistossa Helsingissä.

– Opettajalle kilpailu tarjoaa hienon mahdollisuuden soveltaa käytäntöön ihminen ja teknologia -aihekokonaisuuden sisältöjä oppilaiden kanssa, teknologiakasvatuksen yliopistonopettaja **Timo Rissanen** kertoo.

Kilpailun ohessa oppilaat pääsivät mittaamaan luovuuttaan opiskelijoi-

Stunt-Town -lelullaan finaaliin päässeet Ilari Mikkonen, Iida Salo, Niko Lampinen ja Minttu Nuorala Lehtisaaren koulun 5. luokalta.

den järjestämissä tehtäväpajoissa. Notkeita sormia ja innovatiivisia ideoita vaatineet tehtävät tuntuivat olevan nokkelien osallistujien mieleen. Lisäksi jokainen osallistuja sai kotiin viemiskseen itse rakentamansa ot-

salampun. Mukavia ja opettavaisia hetkiä saivat tapahtumassa osakseen myös kasvatustieteen opiskelijat.

S. Vuorela, J. Paanila, P. Harjula, S. Maukonen

Ennakkoluuloja ei kierrätetä

Tietotekniikan jatko-opiskelija Tuomas Airaksinen heitti ennakkoluulonsa roskeisiin Mattilanniemessä 18.3.

Punaisen Ristin Rasisminvastaisen viikon kampanjassa vapaaehtoiset keräsivät Mattilanniemessä järjestetyssä tempauksessa ihmisten ennakkoluuloja ongelmajätelaatikkoihin. Kampanjan tavoitteena on rasismien ja ennakkoluulojen vähentäminen, mutta keskustelua aiheesta ei suinkaan haluta vaihtaa.

– Kampanjan tarkoituksena on herättää ajatuksia ja julkista keskustelua rasismista. Vapaaehtoisten pyytäessä ihmisiä luopumaan ennakkoluuloistaan rahan sijaan, eivät kaikki oikein tiedä miten suhtautua, Punaisen Ristin monikulttuurisuus-toiminnan kehittäjä **Ahmad El Massri** kertoo.

– Monet kokevat ennakkoluuloista puhumisen syyllistämisenä, mutta siitä ei kampanjassa tietenkään ole kyse. Kaikilla on ennakkoluulo-

ja. Ennakkokäsitykset syntyvät siitä, että ei ole tarpeeksi tietoa jostain asiasta, mutta ne voivat olla positiivisiakin. Vuoropuhelu ihmisryhmien välillä on tärkeää, jotta negatiivisilta ennakkoluuloilta vältyttäisiin, El Massri summaa.

Rasisminvastaista viikkoa vietettiin 15.–21.3. Teemaviikko huipentui rasisminvastaiseen päivään, jota vietetään 21.3. kaikissa YK:n jäsenmaissa. -NM

KUVAT: NOORA MOILANEN

TEKSTI Janiika Vilkuna

Kansainvälisyyden mestariksi sosiaalisissa medioissa

Kieli- ja viestintäkoulutus vastaamaan ammatillisiin vaatimuksiin

Jyväskylän yliopistossa tähdätään siihen, että opiskelijat taitavat kansainvälisen viestinnän tulevassa työelämässään. Kieli- ja viestintäopintojen linjana on työelämätaitojen monipuolinen rakentaminen, professional communication -ajatus.

– Kielten pitää olla osa ammatillista osaamista ja niiden opintojen integroitua pääaineen mukaan. Opiskelussa tulee olla mukana erilaiset vuorovaikutustilanteet, teknologioiden käyttö sekä kulttuurien tuntemus. Nämä taidot valmentavat erilaisiin työelämän tilanteisiin, Jyväskylän yliopiston kielikeskuksen kehittämispäällikkö ja varajohtaja **Peppi Taalas** kertoo.

Teknologian oleellisin hyöty ovat ne ominaisuudet, joilla voi tukea oppimisprosesseja.

– Sosiaalisilla medioilla voidaan tukea motivaatiota, itseohtautuvuutta ja yhteistoiminnan taitoja. Nämä osa-alueet nousevat esiin työelämän tarpeista, Agora Centerin tutkimusprofessori **Marja Kankaanranta** summaa.

Käytännönläheisyyttä oppimiseen

Nykyisin erilaiset toimintamallit ja yhteistyötaidot nousevat tärkeiksi myös kielten opetuksessa.

– Tiedon haku, hyödyntäminen, tuottaminen ja teknologinen osaaminen kuuluvat myös näihin taitoihin. Pääasia on se, että koulussa opitaan rakentamaan itse tietoa ja soveltamaan sitä käytännön elämässä, Kankaanranta kertoo.

TARJA VÄNSKÄ-KAUHANEN

Kielten opiskelu tulisi aina kokea itselle hyödylliseksi ja käytännönläheiseksi. Oppilaat eivät välttämättä välitä kielten numeroistaan ja motivaatio on hukassa, koska he kokevat usein oppimateriaalit ja oppimisen tavat naiiveiksi.

– Miksei kieltä oteta työvälineeksi heti kun mahdollista ja tehdä opiskelusta nuorille käytännönläheistä? Pitäisi muistaa, että kieli- ja viestintätaidot avaavat monia ovia. Luovia ja innovatiivisia uudistuksia tarvitaan, Taalas huolehtii.

Opettajat kiinni kirjoissa

Kouluissa turvaudutaan Taalaksen mukaan liikaa perinteisiin opetusmalleihin.

– Edellisessä tutkimusprojektissamme 98 % opettajista kertoi käyttävänsä ensisijaisena opetusmateriaalinaan edelleen oppikirjaa. Kirjasta tulee tällöin opetussuunni-

telman tulkki. Analysoimme toissa vuonna 9.-luokilla käytössä olevat ruotsin, äidinkielen ja englannin oppikirjat. Havaitimme, että ne ovat todella perinteisiä, tuntuu kuin opetuksen kehitys olisi jämähtänyt 1970-luvulle.

Todelliset muutokset, kuten globalistuminen, teknologistuminen tai kasvava monikulttuurisuus eivät tule esille opetussuunnitelmissa.

– Opeta niin kuin sinua on opetettu -lause tuntuu pätevän edelleen, Kankaanranta toteaa.

Kieli- ja viestintätaitojen opiskelu on paljon muutakin kuin kielioppia, kuten spontaaneja keskustelutilanteita, nopeaa sisällöntuotantoa sekä kulttuurisidonnaisuutta. Asioita, joita ei opita oppikirjasta. Sosiaalisen median sovellukset antavat näihin loistavia oppimismahdollisuuksia äidinkielessä ja vieraisissa kielissä.

– Tavallisessa keskustelussa kaiken ei tarvitse olla kielipillisesti oikein, vaan esimerkiksi strateginen osaaminen nousee paljon tärkeämmäksi. Kielen käyttöön pi-

»

käytännön esimerkki

Teknologiasta virtaa ja vaihtelua kielenopetukseen

Normaalikoulun 9C-luokan englannintunnin alussa käy kuhina, kun oppilaat miehittävät kilvan luokan tietokoneet. Tekeillä on muun muassa kaveriporukan kuvaama multimediaesitys "Time of our lives", kokkausohjelma suklaakekseistä sekä blogeja jalkapallosta, My Little Ponysta, chilen kasvattamisesta ja agilystä.

– Oppilailla on nyt työn alla esitysprojekti, jonka voi tehdä esimerkiksi blogina, videona tai jollain muulla esitystavalla, englannin kielen opettaja **Anna Laukkari-****nen** selittää. - Aiemmin olemme tämän porukan kanssa jo harjoitelleet prosessikirjoittamista tekemällä opetushallituksen Magazine Factory -sovelluksella verkkolehden nimeltä Smart Teens.

Laukkarinen on käyttänyt teknologiaa opetuksessa kaikilla peruskoulun tasoilla.

ANNA KOIVISTO

– Alakoululaisten kanssa olemme esimerkiksi tehneet verkkolehteä Euroopan koulujen yhteisö eTwinningin kautta ranskalaisen partnerikoulun kanssa. 6-luokkalaisten kanssa teemme juuri Learning English -blogia, jonka julkaisemme omassa verkkoyhteisössämme, Laukkarinen luettelee.

Perusopetuksessa ei ole tietotekniikkaa erillisenä aineena: se on sisällytetty läpäisyperiaatteella muiden aineiden opetukseen.

– Verkosta löytyy uskomaton määrä materiaalia hyödynnettäväksi kaikkien aineiden opetukseen. Etuoikeutettuja ovat tietenkin ne, joilla on käytössään välineitä, mutta opettaja voi saada paljon aikaan vain yhdellä läpäilläkin, Laukkarinen rohkaisee.

Opettajankoulutuksessa teknologian hyödyntämiseen on jo tartuttu. Anna Laukkarinen esimerkiksi rohkaisee omassa ohjauksessaan aineenopettajiksi Jyväskylän yliopistossa opiskelevia teknologian hyödyntämiseen opetuksessa.

Teknologian kanssa pelatessa pitää Laukkarisen mukaan pitää kiinni opetussuunnitelmasta ja kirjamateriaalistakin.

– Tärkeää on myös muistaa, että teknologia ei ole itseisarvo. Pitää lisäksi muistaa huolehtia oppilaiden turvallisuudesta verkossa ja käyttää suojattuja yhteisöjä oppilaiden materiaalien jakamiseen. Samalla tulee kuin sivumennen opetettua oppilaille netiketä ja laillista verkon käyttöä, kuten mistä saakaan hakea kuvia omaan työhön ja miten viitataan toisen omaan tuotokseen. -AG

täisi rohkaista opinnoissa jokaisella kouluasteella, Taalas muistuttaa.

Uudenlainen kielten opetus ja sosiaalisten medioiden sovellusten hyödyntäminen opetuksessa pitäisi saada osaksi opetussuunnitelmia, ja kriteereitä oppilaiden hyvälle teknologiselle osaamiselle eri kouluasteilla pyritäänkin nyt kehittämään.

– Opettajakunnassa on jo mukana nuoria, aktiivisia ja innovatiivisia opettajia. Heidän voimavaransa eivät kuitenkaan yksin riitä oppimisen ja opettamisen muuttamiseen koko Suomen tasolla, Kankaanranta linjaa.

Digitaalinen kiulu kasvaa

Oppilaat ja opiskelijat käyttävät sosiaalisia medioita vapaa-ajallaan. Teknologian käyttö ja hyödyntäminen opetuksessa on kuitenkin vielä hyvin vähäistä, ja erot opiskelijoiden vapaa-ajan todellisuuden ja koulumaailman välillä syvenevät. Ilmiötä kutsutaan digitaaliseksi kiuluksi.

– Kaikilla kouluasteilla pitäisi ajatella valmentautumista tulevaisuuteen. Pelkkä sisältöosaaminen ei riitä, Kankaanranta muistuttaa.

Nuorten verkottuminenkin tapahtuu Kankaanrannan mukaan nykyään uusilla tavoilla.

– Opettajat eivät aina osaa arvostaa uusia medioita ja niiden käytön taitoja, koska opettajien ja oppilaiden käytännöt teknologian parissa poikkeavat paljon toisistaan.

– Kysyimme eräässä tutkimuksessa opettajien Top5 WWW-sivut. Niitä olivat erilaiset aikataulut, hakukoneet ja pankit. Oppilailla puolestaan kaikki sivustot olivat sosiaalisia yhteisöjä. Tässä puhutaan siis kahdesta eri ihmisryhmästä, joiden vapaa-ajan tekstikäytännöissä

Katso vinkkejä opetukseen:

- <http://magazinefactory.edu.fi>
– Opetushallituksen Lehtiverstas opetukseen
- <http://www.etwinning.net>
– Euroopan koulujen yhteisö
- <http://www.ning.com>
– sosiaalisten verkostojen luomiseen
- www.blogilista.fi
– erilaisia blogeja
- <http://secondlife.com>
– virtuaalimaailma, jossa esimerkiksi
- <http://edufinland.fi>
- <http://fshape.wordpress.com>
– Tekesin, kielikeskuksen ja monien yhteistyötoimien hanke
- <http://wiki.helsinki.fi/display/sosmedia/opas>
– HY:n sosiaalisen median käytön opas

Peppi Taalas ja Marja Kankaanranta pohtivat tulevaisuuden kieltenopetuksen suuntaviivoja.

on hirveän iso ero, Taalas jatkaa.

Perinteisessä luokkatilanteessa ei Taalaksen mukaan edelleenkään aina tarvita blogeja, wikiä, facebookia, virtuaalimaailmoja tai muita sosiaalisen median kanavia. Koulujen tulisi kuitenkin astua mukaan niiden maailmaan.

– Opettajien pitää vain saada välineet ja tavat näiden medioiden hyödyntämiseen opetuksessa, jotta he tietävät että tieto, jota siellä haetaan ja tuotetaan on oppimisen kannalta relevanttia ja arvioitavaa.

Yrityksetkin näkevät edut

Tekes-rahoitteisessa kielikeskuksen ja useiden muiden yhteistyötoimien yhteisessä F-SHAPE-hankkeessa rakennetaan uudenlaista teknologista oppimisen tilaa verkkoon, niin opiskelijoiden kuin yritysten käyttöön.

– Oppimisen tilaan kehitetään kielten ja viestintätaitojen materiaaleja ja tarjotaan opiskeluun erilaisia sosiaalisen median työkaluja. Näin kielten ja viestintätilanteiden oppimiseen saadaan valmis verkosto, ja kieltä opiskelevalla on aina pääsy oppimisen tilaan. Tilaa voi hyödyntää myös oikeiden, reaaliaikaisten ja spontaanien keskustelujen luomiseen eri maiden välille. Näin saadaan aikaan aitoja keskustelutilanteita ja niihin heittäytymisen harjoituksia, Taalas muistuttaa.

Oppimisen tilaa voidaan hyödyntää opiskelijoiden kielili- ja viestintäopintoissa esteettömästi ilman paikka- ja aikarajoituksia.

– Hankkeesta syntyy erilaisia malleja ja konsepteja opiskeluun, tehtävien suorittamiseen, henkilöstön osaamisen kehittämiseen sekä kansainvälisten viestintätilanteiden, kuten neuvottelujen, toteuttamiseen ja harjoittamiseen, Taalas listaa.

Osaan – ja osaan myös kertoa siitä

Millaista kieli-, viestintä- ja kulttuuritaitoa kansainvälis-
tynty työelämä odottaa yliopistosta valmistuvalta asian-
tuntijalta? Onko eri aloilla erilainen
osaamisprofiili vai kuuluvatko sa-
manlaiset taidot olennaisena osana
jokaisen akateemisen työntekijän
kompetenssiin? Miten opiskelijam-
me oppisivat kuvaamaan sitä mitä
he osaavat ”tehdä” jollakin kielellä,
ja miten he kertovat omasta kieliva-

rannostaan työnantajille? Näitä kysymyksiä pohdimme
säännöllisesti kielikeskuksessa koulutuksen tavoitteita,
sisältöjä ja pedagogisia menetelmiä suunnitellessamme.

Eurooppalaisen kielipolitiikan mukaan korkeakoulu-
jen tehtävänä on huolehtia siitä, että opiskelijat voivat
kehittää monikielistä kompetenssiaan opintojensa aika-
na. Tällainen kompetenssi viittaa taitoihin, jotka ovat eri
osaamistasoilla eri kielissä – äidinkieli mukaan luettuna
– ja jotka mahdollistavat asiantuntijuuden rakentamisen,

kehittämisen ja jakamisen.

Työelämäkartoitukset korostavat asiantuntijan kom-
petenssissa oman alan ydinosaami-
sen lisäksi kriittisen ajattelun ja tie-
donhallinnan taitoja, ongelmanrat-
kaisu- ja neuvottelutaitoja, esiinty-
mistaitoja, vuorovaikutus- ja tiimi-
työtaitoja sekä taitoa toimia monia-
laisissa ja monikulttuurisissa yhtei-
söissä ja verkostoissa tarvittavilla

”Monipuoliset kieli-,
viestintä-, esiintymis- ja
kulttuuritaidot ovat kilpailu-
valtti rekrytoinnissa.”

kielillä. Vaikka yhteisenä kommunikointikielenä olisi-
kin englanti, monipuoliset kieli-, viestintä-, esiintymis-
ja kulttuuritaidot ovat silti kilpailuvaltti rekrytoinnis-
sa. Taito jakaa omaksuttua tietoa eri yleisöille muodos-
taa asiantuntijan osaamisen keskiön, sillä osaamisesta ei
ole hyötyä, jos siitä ei osaa kertoa, olipa kieli ja tilanne
mikä hyvänsä.

lehtori Anne Räsänen, Yliopiston kielikeskus

LAATUA JA VAUHTIA KANSAINVÄLISEEN JULKAISEMISEEN

Kielikeskuksessa on kehitetty akateemisen kirjoittamisen moduleja helpottamaan ja tukemaan yli-
opiston henkilökunnan ja jatko-opiskelijoiden tieteellisen kirjoittamisen prosesseja. Moduulit ovat
tehokkaita ja lyhyitä. Jokaisessa keskitytään tiettyyn kirjoittamisen osa-alueeseen.

Uutuutena joukossa on ns. diagnostinen moduli, jossa analysoidaan kunkin kirjoittajan henki-
lökohtaisia kehittymisen tarpeita ja autetaan heitä hakeutumaan juuri heidän tarpeisiinsa sopivil-
le moduleille.

Tutkimusprosessin tukemista kehitetään yhteistyössä kirjaston kanssa, jolloin päästään monitasoi-
sesti kiinni tutkimusviestinnän tukemiseen. Yhteistyötä tehdään myös henkilöstökoulutuksen ja yli-
opiston eri jatkokoulutusohjelmien kanssa.

TEKSTI Janiika Vilkuna

KUVA Kirsi-Marja Nurminen

Äidinkielikin on kieli

Äidinkieli unohtuu usein silloin, kun puhutaan kielitaidosta, sen kehittämisestä ja kielikoulutuksesta. Kyse voi olla siitä, että maan enemmistökieltä äidinkielenään puhuville äidinkieli on itsestäänselvyys, syntymälahja, joka ikään kuin kehittyy ja elää itsensä. Sitä ei oikeastaan edes ajatella kielenä, vaan osana ihmisen elämää, toimintaa ja identiteettiä.

– Äidinkieli pitäisikin nostaa muiden kielten rinnalle silloin, kun puhutaan kielitaitoprofiileista, kielitaidon arvioinnista ja kielikoulutuspolitiikasta. Eikä sitä kielistrategioistakaan saisi unohtaa, kiteyttää suomen kielen professori **Minna-Riitta Luukka**.

Tekstien yhteiskunta

Maaillamme on viime vuosikymmenten aikana muotoutunut yhä selvemmin tekstien ja kielten yhteiskunnaksi. Harvassa ovat ne ammatit, joissa menestyy ilman hyvää lukemisen ja kirjoittamisen taitoa. Vaikka

työmarkkinamme ovat kansainvälistyneet, niin silti valtaosa ihmisistä tarvitsee näitä taitoja ennen muuta äidinkielellään. Yhteiskunnassa menestyminen riippuu nykyisin yhä enemmän siitä, miten hyvin ihminen ymmärtää monimuotoisia tekstejä, osaa käyttää niitä, pystyy tuottamaan ja välittämään tietoa kirjoittamalla ja osallistumaan myös yhteiskunnalliseen keskusteluun.

– Uusmediat ovat osaltaan lisänneet ihmisten mahdollisuuksia lukea ja kirjoittaa. Sellaisetkin ihmiset, jotka eivät ole aiemmin kirjoittamista harrastaneet, voivat sosiaalisissa medioissa kirjoittaa paljonkin, Luukka muistuttaa.

Ammattikielestä kyökkisuomeksi?

Kieliä koskeville keskusteluille on tyypillistä se, että niissä eri kielet asettuvat ikään kuin toistensa kilpailijoiksi tai uhkiksi toisilleen. Englanti uhkaa suomen kieltä tai toisen kotimaisen kielen pakollinen opiskelu kaventaa

Kieliopilla ansaitaan opiskelupaikkoja

Jyväskylän yliopiston suomen kielen laitos järjesti Lukiolaisten kielioppikilpailun tänä keväänä neljättä kertaa.

– Kilpailu järjestettiin ensimmäistä kertaa vuonna 2002. Se kulki silloin Matti Leiuo -kielioppikilpailu nimellä professorimme 60-vuotispäivän kunniaksi. Vuonna 2005 nimi muutettiin Lukiolaisten kielioppikilpailuksi, amanuenssi **Hannele Kuusela-Häkkinen** kielten laitokselta kertoo.

Kielioppikilpailu on avoin kaikille Suomen lukiolaisille. Kilpailusta tiedotetaan opettajille, joiden puolestaan toivotaan jakavan tietoa kilpailusta koulussaan.

– Opettajat ilmoittavat oppilaansa alkukilpailuun, joka järjestetään omassa koulussa. Kilpailuvastaukset arvioidaan meillä, ja 20 parasta kutsutaan finaaliin.

Kilpailun parhaille on luvassa muutakin kuin mainetta ja kunniaa – kolme parasta ansaitsevat voitollaan opiskelupaikan Jyväskylän yliopistossa pääaineena suomen kieli.

– Muutamat voittajista ovat jo lunnastaneet opiskelupaikkansa. Lisäksi useampi kymmenen loppukilpailuihin tähän mennessä osallistuneista on hakeutunut meille opiskelemaan lukion jälkeen, Kuusela-Häkkinen kertoo. -JV

NOORA MOILANEN

Nilvalalainen Frans Saukko selailee kaikkien finalistien saamaa palkintokirjaa Jyväskylässä loppukilpailupäivänä 16.4.

kielitalovaroitamme.

– Totuus on kuitenkin se, että muut kielet ovat aina vaikuttaneet suomen kieleen, erityisesti sen sanastoon. Kielen muuttuminen on osa kielen elämää, Luukka toteaa.

Kansainvälistymisen buumissa äidinkielen merkitys voi unohtua ja sen käyttöala vähitellen supistua. Pahimmassa tapauksessa Suomeen voi syntyä tieteenaloja ja ammattikuntia, joilta puuttuu oman alan hallinta ja asiantuntemus äidinkielellä.

– Ikävin asia olisi se, että äidinkieli kehittyisi niin sanotusti kyökkisuomeksi, ja sillä keskusteltaisiin vain lähinnä yksityiselämän asioista. Tieteeseen, työhön tai alan asiantuntijuuteen liittyvät asiat käsiteltäisiin vieraalla kielellä. Pienin askelin tällaista turmeltumista voi tapahtua, Luukka huolehtii.

Ihanteena Luukka pitää toiminnallista rinnakkaiskielisyttä, tilannetta, jossa ihmisellä on kieliresurssissaan hyvin toimiva äidinkieli sekä yksi tai useampi vieras kieli, joita kaikkia käytetään eri tilanteissa tarpeiden mukaan.

Keinoja käytännön työhön tarvitaan

Viime vuonna kielentutkijat julkaisivat kielipoliittisen toimintaohjelman ”Suomen kielen tulevaisuus”. Sen sisältämiä hyviä ehdotuksia on pohdittu myös Kotimaisten kielten tutkimuskeskuksen suomen kielen lautakunnassa.

– Lautakunnan puheenjohtajana pelkään, etteivät kielitieteilijöiden julkilausumat auta, jos keinoja ideoiden käyttäntöön viemiseen ei löydetä. Kielen elinvoimaisena säilyttäminen edellyttää vastuunkantoa kaikilla elämän aloilla – vauvasta vaariin ja virkamiehestä opettajaan. Erityisesti opettajilla on hyvät mahdollisuudet vaikuttaa siihen, mitä lapset ja nuoret ajattelevat äidinkielestään ja sen asemasta. Opiskellaanko äidinkieltä koulua ja kokeita vai elämää varten?

Elämänmakuista äidinkieltä

Valtaosa Luukan opiskelijoista valmistuu äidinkielen ja kirjallisuuden opettajiksi.

– Heidän tulisi olla todellisia monitaitureita, sillä oppiaineeseen on jatkuvasti tullut uusia sisältöjä eikä juuri mistään ole luovuttu. Ellei oppiaineen fokusta mietitä uudelleen, vaarana on se, että yhä enemmästä opitaan yhä vähemmän, Luukka ennakoii.

Luukan vetämän, Kohti tulevaisuuden tekstitaiteo- ja -hankkeen tähänastiset tulokset osoittavat, että koulun kielten opetuksen ja vapaa-ajan tekstimaailmat ja -käy-

Minna-Riitta Luukan mielestä äidinkielen tekstitaidot ovat olennainen osa akateemista asiantuntijuutta.

tänteet ovat usein kaukana toisistaan, ja opetus on varsin opettajajohtoista ja oppikirjavetoista.

– Jos äidinkielen opiskelu on täysin eristyksissä nuorten vapaa-ajasta, eivät oppilaat koe hyödylliseksi esimerkiksi Minun kesälomani -aineen kirjoittamista tai Seitsemän veljeksen lukemista, Luukka pohtii.

– Koulun tehtävä on tietysti laajentaa oppilaiden tekstimaailmaa ja opettaa myös sellaisia tekstikäytänteitä, joihin oppilaat eivät vapaa-ajallaan tutustuisi. Tärkeää on kuitenkin löytää tasapaino, ettei opetus jää muusta elämästä irralliseksi puuhasteluksi.

Eri aineiden opettajien yhteistyötä tulisi lisätä, ja kaikkien opettajien tulisi nähdä roolinsa myös äidinkielen opettajina ja kielenkäytön malleina.

– Toivoisin tämän toteutuvan myös korkeakouluisissa. Jos me emme arvosta suomen kieltä, niin kuka sitä sitten arvostaisi? Äidinkielen tekstitaidot ovat olennainen osa varsinkin akateemista asiantuntijuutta. Olisikin hienoa, jos Jyväskylän yliopistosta valmistuva voisi työtään hakiessaan näyttää sellaisen kielisalkun tai profiilikuvauksen omasta kielitaidostaan, joka kertoisi paitsi vieraiden kielten myös äidinkielen taitojen hallinnasta, Luukka toivoo.

Tarja Nikula ja Taina Saarinen Soveltavan kielentutkimuksen keskukselta ovat mukana koordinoimassa kielikoulutuspolitiikan verkostoa.

TEKSTI JA KUVA Noora Moilanen

Kielikoulutuksen kehittäjät

Kielikoulutuksen tulevaisuutta suunnitellaan Jyväskylässä

Kansainvälistyminen nopeutuu koko ajan, mikä asettaa kasvavaa tarvetta monipuoliselle kielitaidolle. Samaan aikaan suomalaisten koululaisten kielivalikoimat suppenevat ja englannin ylivalta kasvaa. Tulevaisuuden uhkakuvana on, että kielikoulutuksen ja monikielistyvän yhteiskunnan todellisuudet eivät kohtaa.

Jyväskylän yliopiston Soveltavan kielentutkimuksen keskuksella on aktiivinen rooli etsittäessä ratkaisuja kielikoulutuspolitiikan haasteisiin. Solki toimii vuonna 2009 aloittaneen kielikoulutuspolitiikan verkoston koordinoijana. Suomen ainoana soveltavan kielentutkimuksen alueen tutkimusyksikkönä Solkilla on ollut valtakunnallisia tehtäviä jo pitkään.

Verkoston tavoitteena avata silmiä

Toiminnan tarkoituksena on lisätä keskustelua ja vuorovaikutusta eri toimijoiden välillä sekä selkiyttää kielikoulutusta koskevaa päätöksentekoa.

Ensimmäisen vuoden aikana toiminnan keskiössä on ollut alueellisten toimijoiden ja verkostojen aktivointi.

– Olennaisinta on ollut saada eri alojen ihmiset osaksi verkostoa. Kielikoulutukseen halutaan ottaa laajempi yhteiskunnallinen näkökulma, ohjausryhmän puheenjohtaja, professori **Tarja Nikula** kertoo.

Eri tahojen toimintaa pyritään yhtenäistämään myös konkreettisin keinoin. Tekeillä on portaali, johon kerätään kootusti tietoa kielikoulutuspolitiikasta. Keväällä aletaan myös julkaista Kieli, koulutus ja yhteiskunta -verkkojulkaisua.

Painoarvoa kieliparlamentista

Monialainen yhteistyö tarjoaa uudenlaisen mahdollisuuden reagoida siihen, mitä kielikoulutuksen kentällä tapahtuu. Maaliskuussa järjestettiin ensimmäinen kieliparlamentin kokous, jossa eri toimijat kielikoulutuksen ammattilaisista lukiolaisiin kokoontuivat keskustelemaan kielikoulutuksen tulevaisuudesta.

Kielikoulutuspoliittisen verkoston koordinaattori, tutkija Taina Saarisen mukaan parlamentin tavoitteena on saada kielikoulutukselle uudenlaista painoarvoa, vaikka päätäntävaltaa sillä ei olekaan.

– Yksi osallistuja sanoi olevansa kyllästynyt vaikerrukseen kielten opetuksen vähenemisestä, ja toivoi sen sijaan uudenlaista julkisuutta erilaisten teemojen kautta.

Edustettuina ovat muun muassa ministeriöt, työmarkkinajärjestöt, oppilaitokset sekä opiskelija- ja vähemmistöjärjestöt. Vuosittaiseksi suunnitellun parlamentin ensimmäisessä kokouksessa keskusteltiin kielitaito- ja opetusnäkökulmista sekä tulevaisuuden kielitarpeista. Jatkosuorituksia teemoja ovat kielitaiton kehittäminen ja opettajankoulutus, jolle maailman muutokset asettavat erityisiä haasteita.

Kieli on kohtaamista

Nikula muistuttaa, että kielikoulutuspolitiikkaa ei tehdä Suomessa tyhjiössä, eikä sitä voida ajatella irrallaan muusta maailmasta. Kansainvälistä yhteistyötä tehdään muun muassa eurooppalaisten järjestöjen ja Euroopan komission Suomen toimiston sekä muiden yliopistojen kanssa.

– Jyväskylässä järjestetään kesällä suuri kansainvälinen konferenssi, jossa on puhumassa kansainvälisiä huippu-tutkijoita, Nikula kertoo.

Kansainvälistymistä tapahtuu myös Suomen rajojen sisäpuolella, mikä asettaa Nikulan mukaan erilaisia haasteita.

– Vaikka Suomi on monikielinen ja -kulttuurinen maa, jäävät maahanmuuttajakielet helposti näkymättömiksi – ollaan huolissaan maahanmuuttajien suomen tai ruotsin osaamisesta, mutta ei heidän omista äidinkielistään.

Nikulan mielestä kieltä on kaikkialla missä ihmiset kohtaavat.

– Olennaista on tilanneherkkyys ja ymmärrys siitä, että eri tilanteissa tarvitaan erilaista kielitaitoa.

Verkoston tulevaisuuden toiveena on yhteiskunta, jossa kielten keskeinen rooli tunnustetaan. Haasteena on saada aikaan muutosta käsityksissä opetuksesta ja oppimisesta, jotta voitaisiin vastata paremmin esimerkiksi työelämän tarpeisiin. Ajattelutavan muutos on hidas ja osittain näkymätön prosessi. Saarisen mukaan tönimällä useita toimijoita vähän, voidaan saada liikkeelle suuriakin muutoksia.

Englanti on tutkijan toinen kotimainen

Englannista on tullut akateemisen maailman lingua franca, ja Suomessa tutkimusta tehdään yhä enemmän englanniksi.

– Yliopistojen henkilökunnasta suurin osa pitää kielitaitoa erittäin tärkeänä työssään. Enemmistö kuitenkin mieltää kielitaidon englannin-kielentaitona, eikä joidenkin mukaan muita kieliä tarvita lainkaan, tutkija **Sabine Ylösen** Solkista kertoo.

Tutkimustyössä kielellä on suuri merkitys tiedon tuottamisessa. Kielen ja sisällön suhde on Ylösen mukaan tiivis, eikä niitä voi erottaa toisistaan.

– On hyvä miettiä myös sitä miten kieli ohjaa ajattelua: tekeekö suomalainen tutkija samat tutkimuskysymykset englanniksi kuin tekisi suomeksi tai ruotsiksi?

Englannin kielen valta-aseman myötä muiden kielten opiskelu on vähentynyt merkittävästi. Ylösen mukaan monikielisyys tulisi panostaa, jos sitä halutaan tukea.

– Pelkällä kirjallisella kielitaidolla ei pärjää. Kielten opetuksessa pitäisi painottaa enemmän puhumista, ja kieliopetus olisi hyvä aloittaa mahdollisimman aikaisin.

Ylösen kolmiosaisessa FinGer-projektissa selvitetään opiskelijoiden, yliopiston henkilökunnan ja yrityselämän edustajien kielitaitoa, kielten käyttöä ja asenteita kieliä kohtaan. Ensimmäiseen kyselyyn osallistui noin 3500 yliopistopuolueopiskelijaa Jyväskylän ja Tampereen yliopistosta. Toisessa osassa vastauksina oli 3600 henkilökunnan jäsentä 16 yliopistosta. Kolmas vaihe suoritetaan keväällä 2010 yrity maailmassa. - NM

IIDA LIIMATAINEN

Englanti kauhistuttaa ja kiinnostaa

Englannin kielen vaihtelun, kontaktien ja muutoksen tutkimusyksikön Jyväskylän tutkimusryhmä julkaisi hiljattain kyselytutkimuksen, joka käsittelee suomalaisten englannin kielen käyttöä ja asenteita englannin kieltä kohtaan. Tutkimme, miten suomalaiset suhtautuvat sen lisääntyvään merkitykseen.

Tuloksista uutisoitiin mediassa. Uutisissa korostettiin, että joka kymmenes suomalainen ei piittaa englannista eikä pidä sitä minkäänlaisena uhkana. Eri verkkofoorumeilla kysely puolestaan kirvoitti kiivailuja, joissa nousi pintaan perinteisiä kieliin liittyviä kipupisteitä. Keskusteluissa kritisoitiin esimerkiksi, että suurin osa suomalaisista katsoo osaavansa englantia kohtuullisen hyvin, kun todellisuudessa (verkkokeskustelijoiden mukaan) jopa julkisuudessa näkyvästi toimivien henkilöiden englantia on sävytöntä ja yksioikoista palikkakieltä.

Joidenkin mielestä suomalaiset eivät koskaan voi englantia paremmin oppiakaan, koska pakollinen ruotsin opiskelu vie kapasiteettia oppia ylipäätään mitään muita vieraita kieliä. Kärjistyksen ja yksinkertaistamisen siis jyräävät. Tutkijat tietenkin toivoisivat, että myös he saisivat tutkimustuloksensa kansalaisten kuultaviksi.

Kielet kiinnostavat suomalaisia

Lähes kaikki suomalaiset osaavat englantia oman arviionsa mukaan ainakin vähän. Suurin osa katsoo englannin olevan nyt ja tulevaisuudessa suomalaisille tärkeä kieli. Käytännössä läheskään kaikki eivät kuitenkaan käytä englantia kovin aktiivisesti. Poikkeuksena ovat nuoret, joille englantia alkaa olla luonteva osa kielirepertoaria. Suomalaiset eivät näe englannin kasvavaa merkitystä ongelmana tai uhkana kotimaisille kielille

ja kansalliselle kulttuurille. Samalla suurin osa on sitä mieltä, että yhteiskunnassa voi selvitä täysipainoisesti ilman englannin kieltä. Kotimaiset kielet ovat suomalaisille edelleen keskeisiä kansallisuuden, kansakunnan ja kansallisen kulttuurin peruskiviä. Niistä ollaan ylpeitä, ja niiden elinvoimaisuuteen uskotaan.

Vastaajien pääjoukosta erottui pieni joukko englannista täysin osattomia ja hiukan suurempi ryhmä, joiden elämässä englannilla on merkittävä rooli. Englannista osattomien joukon muodostavat iäkkäät, usein maaseudulla asuvat, joilla on vähän koulutusta ja jotka tekevät lähinnä suorittavaa työtä. Englannin omakseen ottaneiden ryhmän puolestaan muodostavat

”Kotimaisten kielten elinvoimaisuuteen uskotaan”

nuoremmat, kaupungeissa asuvat, joilla on korkeakoulutus ja jotka ovat työelämässä johtavassa tai asiantuntija-asemassa. Kärjistäen voi jopa sanoa, että englantia on hyvinvointi-Suomen kielitodellisuutta ja sen osaaminen yksi tekijä yhteiskunnallisissa jakolinjoissa.

Muutkin kielet kiinnostavat ja suurin osa haluaisi oppia niitä lisää. Koulutusjärjestelmämme ei kuitenkaan tee tätä helpoksi, koska muita vieraita kieliä sekä tarjotaan että valitaan kouluissa varsin vähän. Tulevaisuuden haasteena onkin ratkaista, miten kaikille suomalaisille voidaan taata riittävä perustaito englannin kielessä ja miten henkilöille, joille perustaito ei riitä, voidaan tarjota vaativampaa kielikoulutusta. Samalla pitäisi turvata riittävän laaja kielitaidon kirjo, jotta suomalaiset selviäisivät niin globaalistuvassa maailmassa kuin monikielistyvissä Suomessa, joissa varmasti tarvitaan muitakin vieraita kieliä kuin englantia.

*professori Sirpa Leppänen
Englannin kielen vaihtelun, kontaktien ja muutoksen tutkimusyksikkö
Jyväskylän yliopisto & Helsingin yliopisto*

Maailman musiikkia etsimässä

Musiikinopettajat matkalla Etelä-Afrikassa ja Botswanassa

Matka oli jatkoa vuonna 1998 alkaneelle Jyväskylän yliopiston musiikin laitoksen ja Etelä-Afrikan Pretorian yliopiston yhteiselle musiikkikasvatusprojektille. Projektissa on mukana jo viisi afrikkalaista yliopistoa, joista kaksi on Etelä-Afrikan ulkopuolelta, Keniasta ja Botswanasta. Pääsimme tänä keväänä mukaan lähes kahden viikon matkalle, kun Jyväskylän yliopiston edustus laajeni opettajankoulutuslaitoksen ja normaalikoulun opettajilla. Meitä ensikertalaisia pyydettiin esittelemään suomalaisen musiikkikasvatuksen opetusmetodeja yhdessä musiikin laitoksen Afrikka-konkareiden kanssa.

Pääosa matkasta oli vuorovaikutteista musiikin opiskelua ja kulttuurien vaihtoa. Luennoilla ja keskusteluissa saimme paljon uutta tietoa, josta olisi helppo kirjoittaa artikkeli poikineen. Säästä, ruuasta, upeasta luonnosta ja torien vilinästä laatisi vaikka matkaoppaan.

Oppiminen ohittaa älyminän

Viikon mittaan kertyvä univelka, pikkuhiljaa solmiutuvat ihmisuhteet, yömyöhään jatkuvat keskustelut ja lisääntyvä yleinen hervottomuus altistivat vastaanottavaisiksi. Pääsynä kokemuksiimme olivat kuitenkin yhdessä toteutetut, ohjelman mukaiset ja spontaanit, musiikkihetket. Laulun, soiton ja tanssin kautta hankituista elämyksistä on vaikea kirjoittaa, koska tällaisen "tiedon"

siirtämisessä ei käytetä puhetta tai powerpointteja. Kokemukset livahtivat ohii älyminän, suoraan selkäyttimeen ja liskoivoihin. Analyttisen tietoisuuden ohittava oppiminen on ihan tajuton kokemus; ilman että osaat kertoa mitä tapahtui, arvomaailma ja koko minuus heittävä volttia. Kommunikaatio oli yhteisöllistä toimintaa, tanssia, soittoa ja laulua. Pääsimme osaksi musiikkia, jota luovat yhteisöt, eivät muusikot, säveltäjät ja levy-yhtiöt. Tuhatuotisten perinteiden jatkumon kautta tuntui jonkin alkuvoiman kosketus. Tulimme täysin vakuutuneeksi siitä, että musiikki ja ihminen kuuluvat yhteen, elämä ilman musiikkia ei ole täyttä elämää.

Äärettömän hieno "sivutuote" matkassamme oli sen anti jyväskyläläiselle musiikin opettajankoulutukselle. Ryhmämme koostui musiikin opiskelijoista sekä musiikin laitoksen, okl:n ja norssin musiikin lehtoreista. Yhteistyökuviot ryhmittivät väistämättä entistä tiiviimiksi ja uusia ajatuksia syntyi roimasti.

Lähdimme matkaan opettamaan musiikin didaktiikkaa, palasimme oppineena jotain uutta elämästä ja siitä kuinka tulisi elää ihmisen ihmisten keskellä. Tässä vaihtokaupassa koimme jääneemme voitolle.

Rami-Jussi Ruodemäki

Normaalikoulun musiikin lehtori

Jaana Virkkala

Opettajakoulutuslaitoksen musiikin lehtori

AINA REINKAINEN

Bushmanien musiikkiin ei perehdytty powerpointtien ja videoklippien avulla.

Tiedonjyvä 3/2010

Liikunnan koululähettiläänä Kuhmossa

SOHVI OHTONEN

Millainen on normaali päivä liikunnalla? Miten valmistautua liikuntapedagogiikan legendaarisiin pääsykokeisiin? Koululähettiläs **Matti Ohto-**

nen kertoi Kuhmon lukion oppilaille opinnoistaan Jyväskylän yliopistossa.

Tilaisuuteen osallistuminen oli va-

paaehtoista, joten mukana oli vain aidosti Jyväskylässä opiskelemisesta kiinnostuneita.

– Pyrin antamaan kattavan kuvan opiskelumahdollisuuksista Jyväskylässä abikalvojen avulla, ja lisäksi puhuin oman pääaineeni liikuntapedagogiikan opiskelusta.

Ohtosen mukaan oppilaiden kiinnostus liikuntatieteiden opintoja kohtaan näkyi. Kysymyksiä herättivät muun muassa pääsykokeet ja liikunnanopettajaksi opiskelevan arkipäivä.

Ohtosen tavoin monet opiskelijat kertovat vuosittain nuorille koululähettiläinä Jyväskylän yliopistosta ja omista opinnoistaan kotipaikkakuntiansa kouluilla. -NM

Jyväskylän yliopisto suosittu ja tunnettu

Jyväskylän yliopiston suosio opiskelupaikkana kasvoi entisestään. Tämän kevään haussa yliopistoon pyrki kaikkiaan 11 500 hakijaa, kun viime vuonna hakijamäärä oli 10 700.

Taloustutkimuksen imagotutkimuksen 2010 mukaan Jyväskylän yliopisto on Suomen kolmanneksi tunnetuin ja kiinnostavin yliopisto nuorten aikuisten parissa. Myönteisimmät arviot yliopisto saa maineesta opiskelupaikkana, koulutusalojen monipuolisuudesta, opetuksen ja tutkimuksen laadusta sekä arvostuksesta työmarkkinoilla. Vuodesta 2002 lähtien vuosittain tehty kyselytutkimus osoitti, että

Jyväskylän yliopiston tunteminen on yhä yleisempää.

– Jyväskylän yliopisto on kiinnostavuuden kärkisijoilla tasaisesti eri puolilta Suomea tulevien nuorten arvioissa. Myös hakijatilastojen mukaan meille haetaan melko tasaisesti eri maakunnista, joten rekrytointimme perusteella olemme Suomen valtakunnallinen yliopisto, viestintäpäällikkö **Anu Mustonen** kertoo.

Pääkaupunkiseudun ulkopuolisista yliopistoista Jyväskylän yliopisto on kaikkein tunnetuin ja kiinnostavin ja sen maine opiskelupaikkana parhain. Tutkimuksen mukaan nuorten kiinnostavimpia

toivealoja ovat kauppatieteet, humanistiset tieteet, kasvatustieteet, luonnontieteet, psykologia, liikuntatieteet ja yhteiskuntatieteet. Kaikki nämä alat ovat tarjolla Jyväskylän yliopistossa.

Tiedonjyvä kysyi Muuramen lukion abeilta:

- 1) Nimi ja ikä?
- 2) Mitä kirjoitit tänään?

- 3) Mitä lukion jälkeen?
- 4) Minne ja miksi?

- 1) **Mika Kautto, 19 vuotta.**
- 2) Fysiikan, kirjoitukset olivat vähän helpommat kuin odotin.
- 3) Opiskelemaan näillä näkymin logistiikkaa tai musiikkiin liittyvää alaa.
- 4) Haluan opiskelemaan Tampereelle, Jyväskylään tai Turkuun. Ne ovat kivoja kaupunkeja, joissa haluaisin asua.

- 1) **Antti Myyry, 19 vuotta,**
en halua kuvaan.
- 2) Filosofian, jäi ihan hyvä tunne.
- 3) Haluan opiskelemaan englannin kieltä tai kääntämistä.
- 4) Kääntämistä voi opiskella kolmessa kaupungissa. Joensuun yliopistossa valintaperusteet ovat mielestäni parhaat, siellä painotetaan pääsykokeita enemmän kuin yliopilastodistusta. Pääsykokeet ovat englanniksi, mikä on myös hyvä, kun tullaan alaa opiskelemaan. Mitä enemmän yliopistossa on oppialoja sen parempi. Se ei ole kuitenkaan kriteeri opiskelupaikan valinnalle.

- 1) **Olli Usenius, 19 vuotta.**
- 2) Fysiikan. Uskoisin että meni hyvin. Vastasin kaikkiin kysymyksiin mielestäni oikein.
- 3) Armeijaan ja sen jälkeen teknilliseen korkeakouluun.
- 4) Paikkakunnalla ei ole väliä. Menen sinne minne pääsen. Uskon, että teknillisestä on mahdollisuudet monipuolisiin töihin.

- 1) **Petri Mölläri, 18 vuotta.**
- 2) Historian, en osaa sanoa tarkkaan miten meni.
- 3) Jyväskylän yliopistoon tai ammattikorkeaan opiskelemaan ohjelmistotekniikkaa.
- 4) Jään Jyväskylään siksi, että täällä on hyvä opiskella ja harrastaa. Pelaaan salibandyä.

- 1) **Elsa Kiramo. 18 vuotta.**
- 2) Psykologian. Kirjoitin psykologian ylimääräisenä, joten otin aika rennosti.
- 3) En ole vielä varma. Taideaineet kiinnostavat.
- 4) En valitsisi opiskelupaikkaa paikkakunnan perusteella. Kun löytyy kiinnostava ala, ei paikkakunnalla ole väliä.

Julkaisemisesta maksaminen voi lisätä eriarvoisuutta

TARJA VÄNSKÄ-KAUHANEN

Julkaiseminen on tärkeää niin tutkijoille, tiedekunnille kuin koko yliopistollekin. Kaupalliseen tieteelliseen julkaisuutoimintaan liittyy ristiriitoja julkaisijoiden, tutkijoiden ja julkaisujen tilaajien välillä. Tutkija yleensä luopuu artikkelinsa tekijänoikeudesta, ja pahimmassa tapauksessa hän joutuu maksamaan sekä julkaisessaan tutkimustuloksensa että saadakseen julkaistun artikkelin käsiinsä.

Jyväskylän yliopiston eettinen toimikunta teki selvitti vuonna 2009, missä määrin yliopiston eri tiedekunnat ja laitokset maksavat siitä, että niiden tutkimuksia julkaistaan. Asiaan liittyen tehtiin sähköpostikysely, joka osoitettiin Jyväskylän yliopiston tiedekuntien dekaaneille. Kyselyllä pyrittiin selvittämään, miten yleisintä maksullinen julkaiseminen on, paljonko julkaiseminen maksaa, mikä on maksun peruste ja mitä mieltä dekaanit ovat maksulliseen julkaisemiseen liittyvistä eettisistä kysymyksistä.

Saatujen tietojen mukaan julkaisemisesta maksaminen on poikkeuksellista. Liikuntatieteiden tiedekunnassa on maksettu julkaisemisesta joissain tapauksissa. Kasvatustieteiden tiedekunnassa on maksettu 25 dollarin maksuja nimellä "submission fee" siinä vaiheessa, kun artikkeli lähtee arvioitavaksi. Taloustieteiden alalla julkaisemisesta ei ole tarvinnut maksaa eikä maksullisesta julkaisemisesta ollut tiede-

kunnassa kokemuksia. Informaatioteknologian tiedekunnassa ei myöskään tiedetty maksetun julkaisemisesta. Lisäksi jotkut tutkimusryhmät ovat maksaneet julkaisumaksuja.

Maksullisen julkaisemisen eettisyyteen liittyvien näkemysten mukaan maksullisuus saattaa aiheuttaa tutkijoiden eriarvoisuutta erityisesti, jos tiedekunta tai laitos maksaa joidenkin tutkijoiden julkaisuja ja joidenkin ei. Pätevytyminen voi äärimmillään edellyttää sitä, että tutkija maksaa itse omista julkaisuistaan. Perusedellytyksenä pidettiin sitä, että maksu ei saa olla julkaisemisen ainoa tai tärkein edellytys, vaan artikkelin tieteellisyys todetaan normaalissa referee-menettelyssä.

Edelleen se, mihin maksu menee, on oleellinen kysymys. Open access -julkaisupalvelut rahoittavat toimintaansa julkaisumaksuilla. Open access -julkaiseminen on ei-kaupallista toimintaa ja mahdollistaa artikkelien vapaan verkkokäytön. Maksulla voidaan myös tukea taloudellisesti vaikeuksissa olevia ja mahdollisesti ilman maksavia sponsoreita julkaistavia lehtiä, tai maksu voi mennä referee-menettelyn kuluihin. Myös tiedekuntien ja laitosten mahdollisuudet tukea maksullista julkaisemista ovat vaihtelevia.

Aila Virtanen, Hannakaisa Isomäki ja Mirja Laitinen

Talouskvartaali on 25 vuotta

Uusi yliopistolaki uudisti yliopistojen taloussuunnitelun. Vanhassa tilivirastoyliopistossa ei tarvinnut huolehtia tulojen ja menojen eriaikaisuudesta. Palkanmaksu ja muut menot hoituivat valtion kassasta, ja yliopiston määrärahat ja menot täsmättiin kerran vuodessa.

Nyt yliopistot tarvitsevat käyttöpääomaa juokseviin menoihinsa. Jyväskylässä tämä tarve on kuukausitasolla 15–20 miljoonaa euroa. Tähän muutokseen on helppo sopeutua – se hoituu asiantuntevalla budjetoinnilla. Astetta vaikeampaa on tarttua uuden lain tuomiin mahdollisuuksiin, muun muassa omien pääomien kartuttamiseen tulevia tarpeita ja mahdollisia huonoja aikoja varten.

Pääomien keräämiseen onkin aitoa tarvetta, sillä meno yliopistojen perusrahoittajan eli opetusministeriön kyydissä on ollut kylmää. Pelkkien perustoimintojen ylläpito on vaatinut vuosi vuodelta aina parempaa tekemistä. Opetusministeriö on puristanut yliopistoista tehoja samalla tavalla kuin Nokia on kurittanut omia alihankkijoitaan. Muistellaanpa kuinka esimerkiksi Perlosille tai Elqotecille on käynyt. Huonosti.

Aittoa itsenäisyyttä ei ole ilman omia varoja. Omiin pääomien kartuttaminen on mahdollista myös maakuntayliopistossa, jos taloudenpidossa käytetään samaa ajattelutapaa kuin tutkimuksessa ja opetuksessa: hyvä lopputulos vaatii pitkäjänteistä työtä. Taloussuunnittelussa kvartaalin pituudeksi onkin syytä määrittää 25

vuotta, ei yhtä tilikautta.

Ensimmäinen askel kohti kestävästä taloudenpitoa on keskittyä perustehtävien hoitamiseen, opetukseen ja tutkimukseen. Yliopistolain kolmas tehtävä, yhteiskunnallinen vaikuttavuus, hoituu helposti sivutuotteena: yli tuhannen maisterin ja sadan tohtorin vuosittaisen koulutuspääomatutuotoksen pitää riittää valtiovallalle ja paikalliselle elinkeinoelämälle. Jos halutaan enemmän, niin sekin onnistuu. Mutta kohtuullista korvausta vastaan.

Perustoimintoihin keskittyminen nostaa laatua ja vähentää kustannuksia. Muutaman prosentin ylijäämän kerääminen vuosittaisesta toimintamenoista on vaikeaa, muttei mahdotonta. Sen verran jokaisessa organisaatiossa on klappia. Ja jos ei ole, niin joko toimintojen taso tai toimintatavat ovat viritetty väärin.

Tieteessä ja taloudessa vuosikymmenet kuluvat nopeasti. Systemaattinen säästäminen ja korkoa korolle -periaate kartuttavat pääomia nopeasti. Vain riittävät omat varat takaavat sen, että Jyväskylässä voidaan rakentaa itsenäinen, opetuksen ja tutkimuksen kansainväliselle huipulle yltävä yliopisto.

Jaakko Pehkonen

Kansantaloustieteen professori Jaakko Pehkonen taloustieteiden tiedekunnasta toimii rehtorin varamiehenä vastuualueenaan yliopiston talous ja yhteiskunnallinen vuorovaikutus.

P	O	-
25	20	
22	25	
19	25	
23	25	
16	25	
20	25	
25	15	

A/B

Herrasmiespeli rantautui kampukselle

TEKSTI Janiika Vilkuna
KUVAT Petteri Kivimäki

Kriketti tempaa mukaansa

Sunnuntai-iltapäivisin yliopiston urheiluhalliin virtaa iloista ja kansainvälistä pelaajapörrukkaa. Mailoja ja palloja kaivetaan esiin, hilat laitetaan paikoilleen, ja Jyväskylän Cricket Clubin treenivuo-

ro voi alkaa.

– Pakistanista ja Intiasta kotoisin olevat kaverimme saivat idean krikettikerhon perustamisesta Jyväskylään syksyllä 2008. He tiedottivat treenimahdollisuudesta yliopis-

ton Foreign Student News -listalla ja moni innostui, JCC:n perustajajäseniin kuuluva kerhon nykyinen rahastonhoitaja, kanadalais-suomalainen bio- ja ympäristötieteiden tohtorikoulutettava **David Agar** muistele.

Maailman toiseksi suosituin peli

Kriketti Englannin kansallispeleinä levisi maailmalle maan siirtomaavallan aikoina. Kriketti onkin nykyään jalkapallon jälkeen maailman toiseksi suosituin peli.

– Monet perustajajäsenistämme ovat kasvaneet pelin parissa. Kriketti on maailmalla suosituimpaa kuin hiihto tai pesäpallo Suomessa, Agar kertoo.

Krikettiä pelataan melan muotoisella mailalla ja korkkisustaisella pallolla 11-henkisin joukkuein. Kenttä on ovaalin muotoinen ja siinä on suorakaiteen muotoinen keskialue. Joukkueet syöttävät ja lyövät vuoronperään tavoitteenaan tehdä mahdollisimman monta juoksua pesäpallon tavoin.

Pelissä on kaksi pesää ja kaksi lyöjää kentällä samaan aikaan. Pelien pituus vaihtelee normaalista liigatason kolmen tunnin pelistä jopa kansainvälisiin huipputason viisipäiväisiin test-otteluihin.

– Pidän siitä, että pelin säännöt

Tohtorikoulutettava David Agar ja post doc -tutkija Nonappa käyvät aktiivisesti krikettiharjoituksissa.

<http://cricketjyvaskyla.com>

www.cricketchinland.com

tarjoavat mahdollisuuksia syventää ja harjoittaa pelitaktiikkaa ja -tekniikkaa, Agar kiteyttää.

Perustamisesta liigaan

Pian perustamisen jälkeen kerho saatiin rekisteriin ja Suomen krikettiliiton jäseneksi.

– Pääsemme vuoden päästä kesällä mukaan kansalliseen 20 syöttövuoron liigaan, Agar kertoo.

Suomi oli yksi Euroopan nopeimmin kasvavia krikettiliigoita jo 2000-luvun alussa ja onkin nykyään Euroopan krikettiliigan jäsen. Suomella on lajissa myös maajoukkue.

Suomen liiga valmistaa parhaillaan kotikenttää Keralalle, jotta peli voitaisiin järjestää lajille täysin oikeissa oloissa.

– Kansainvälisiin liigoihin osallistuminen vaatii jokaiselta osallistuvalla maalta kotikentän, jolla vastavuoroisia pelejä voidaan järjestää, Agar kertoo.

Kaikki voivat pelata

Agar ei ollut itse harrastanut lajia ennen Jyväskylän Cricket Clubin perustamista. Peli saattaa Agarin mukaan näyttää ensikatsomisella monimutkaiselta, mutta mielikuvaa ei pidä uskoa.

– Olen itse elävä todiste siitä, että kaikki voivat pelata. Säännöt oppii nopeasti. Tekniikkaa ja taituruutta voi kehittää vuosien saatossa, Agar rohkaisee.

Kriketti on koko maailman peli, ja soveltuu Agarin mielestä loistavasti suomalaisille ja Suomen kesään, koska päivät ovat niin valoisia ja pitkiä. Laji tarjoaa haasteita, kehittymismahdollisuuksia ja erilaisia tekniikoita loputtomiin.

– Peli voi olla teknisesti hyvin hyökkäävää tai esimerkiksi mietiskelevän taktikoivaa. Lisäksi kentällä riittää kaikille paljon tekemistä.

Pelissä on herrasmiesmäinen ote, ja kentällä vallitsevat hyvät käytöstavat.

– Urheiluhenki on tärkeintä. Kaikki ovat kentällä rauhassa, aggressiivisuus ei kuulu peliin.

Jyväskylässä pelataan talvikaudella yliopiston urheilu-saleissa sunnuntaisin. Ensi kesänä päästään testaamaan aivan uusia kesävarusteita ja hiekkakentän päälle levitettyä kookoskuitumattoa ulkovouroilla. Agar innostaa kaikkia mukaan.

– Treenejä saa tulla vain katsomaankin ja tutustumaan lajiin lähemmin. Meillä on koossa mukava, kansainvälinen ja varmasti vastaanottavainen joukko. Peli on niin mukaansatempaava, että olisi hienoa saada lisää porukkaa mukaan!

Tulevaisuus tähtiä täynnä

Tommi Ojanen palasi huhtikuun lopulla ensimmäisistä paralympialaisistaan Vancouverista. Paralympiakomitean kehittämisspäällikön mukaan kisat olivat hieno kokemus ja todistus siitä, että maailman paralympiaurheilun taso on todella kova.

– Mitalit ovat todella tiukassa. Tehtäväni kisoissa oli seurata lajeja ja miettiä keinoja huipun saavuttamiseen Suomessa myös niissä lajeissa, joissa ei näissä kisoissa ollut edustusta.

Jyväskylän yliopistosta liikuntatieteiden maisteriksi valmistunut Ojanen valittiin nykyiseen tehtäväänsä vuonna 2009 komitean neljänneksi työntekijäksi.

– Tutustuin vammaisurheiluun pintapuolisesti opiskeluaikana ja läheisempää kosketusta siihen sain toimiesani pyörätuolirugbymaajoukkueen päävalmentajana. Työn haastavuus ja mahdollisuus työskentelyyn huippu-urheilun parissa saivat hakemaan kehittämisspäällikön paikkaa.

Ojanen palkkaamisen myötä Tie Tähtiin -järjestelmässä tuli osa komitean jokapäiväistä toimintaa. Tavoitteena on turvata paralympiamenestys tulevaisuudessa.

– Suomi on ollut aiemmin mitalirohmu, mutta kansainvälisen tason nousu asettaa haasteita. Tavoitteena on saada lisää harrastajia ja näin lisätä huippujen määrää. Toiminnan systemaattisuus on keskeinen tekijä, jotta urheilijoita saataisiin huipulle jatkuvasti, Ojanen kertoo.

Tietoisuuden lisääminen on Ojanen mukaan keskeisessä roolissa. Erityisen tärkeää olisi saada liikunnan alan ammattilaisia ja asiantuntijoita mukaan toimintaan.

– Ihmisten käsityksiä pitää muuttaa, sillä monelle vammaisurheilu yhdistyy pyörätuoliturheiluun. Todellisuudessa on kuitenkin kyse myös paljon muusta, sillä kaikkien urheilijoiden vammat eivät edes näy päällepäin.

*Teksti ja kuva:
Noora Moilainen*

Yleisönosastokirjoituksen teko ei ole helppoa lukiolaisille

FL Inka Mikkosen suomen kielen väitöskirja *"Olen sitä mieltä, että..." Lukiolaisten yleisönosastotekstien rakenne ja argumentointi* tarkastettiin 13.3. Vastaväittäjänä toimi emeritaprofessori Anneli Kauppinen ja kustoksena professori Minna-Riitta Luukka.

Kun puhe ei suju eikä ymmärrys yllä

KM Tuula Pullin erityispedagogiikan väitöskirja *Totta ja unta – draama puhe- ja kehitysvammaisten ihmisten yhteisöllisenä kuntoutuksena ja kokemuksena* tarkastettiin 27.3. Vastaväittäjänä oli professori Eija Kärnä (Itä-Suomen yliopisto) ja kustoksena emeritaprofessori Paula Määttä.

Lasten fantasiakirjallisuus suhtautuu kriittisesti sukupuoleen

FM Sanna Lehtosen englannin kielen väitöskirja *Invisible Girls and Old Young Women: Fantastic Bodily Transformations and Gender in Children's Fantasy Novels by Diana Wynne Jones and Susan Price* tarkastettiin 27.3. Vastaväittäjänä oli professori Kimberley Reynolds (Newcastle University) ja kustoksena professori Sirpa Leppänen.

Taluspuheella pyritään estämään uudet vaihtoehdot kunnissa

YTM Anne Luomalan valtio-opin väitöskirja *Politiikan mahdollisuudesta valtuuston talousarviokokouksessa* tarkastettiin 9.4. Vastaväittäjänä oli professori Pertti Ahonen (Tampereen yliopisto) ja kustoksena professori Marja Keränen.

Ei seksiä ilman avioaikeita

tietoniekka

ANNA KOVISTO

Saarimäen väitöskirja naulattiin perinteisin menoin Historicassa keskiviikkona 14.4. kymmenen päivää ennen väitöstilaisuutta. – Siinä se roikkuu alan seuraavaan väitökseen asti. Kaikki nämä naulat ovat muistoja eri väitöstutkimuksista, Saarimäki sanoo.

Jo reilu sata vuotta sitten käsiteltiin seksuaalisuutta kärkeillä asti, kertoo **FL Pasi Saarimäen** (väit.) *Naimisen normit, käytännöt ja konfliktit - Esiaviollinen ja aviollinen seksuaalisuus 1800-luvun lopun keskisuomalaisella maaseudulla* väitöstutkimus. Suuria ongelmia olivat Saarimäen mukaan kihlariidat, esiaviolliset suhteet, aviottomat lapset, huoruus sekä avioerot.

– Sallittu ja kielletty seksuaalisuus määrittivät pitkälti avioliittoinstituution kautta. Avioeroja ei myönnetty kovin helposti, jolloin ihmiset ajautuivat pettämään tai hylkäämään puolisonsa normien vastaisesti. Aviottomia lapsia syntyi esimerkiksi suhteista, joissa aviolupaukset petettiin tai suhteeseen oli ryhdytty ilman avioaikeita.

Yksin jätettyjä aviottoman lapsen

äitejä ei yleisen luulon mukaan aina hyljeksitty yhteisössä. Paikallisyhteisöt eivät tulkinneet esiaviollisia suhteita väärydeksi tai salavuoteudeksi siihen asti, kun oletus tulevasta avioliitosta oli olemassa.

– Vaikka avioton lapsi oli paikallisyhteisössä negatiivinen asia, yhteisö käänsi usein moralisoivan katseensa kohti lapsen isää, vaatiensa tältä avioliittoa tai ainakin lapsensa elättämistä, Saarimäki summaa.

Avioliiton solmineilla huoruus, nykytermein puolison pettäminen, oli rankaistava teko. Siihen syyllistyneet Saarimäen mukaan niin miehet kuin naisetkin.

– Koska avioeroa ei saatu, saatettiin uuden kumppanin kanssa elää tietoisestikin. Huoruudesta saattoi saada massiiviset sakot sekä avioliittokiellon. -JV

Kielelliset erityisvaikeudet hankaloittavat lukemaan oppimista

KM Tiina Siiskosen erityispedagogiikan väitöskirja *Kielelliset erityisvaikeudet ja lukemaan oppiminen* tarkastettiin 9.4. Vastaväittäjänä oli emeritusprofessori Matti Leiwo ja kustoksena emeritaprofessori Paula Määttä.

Tekstilajit syntyvät yhä uudelleen

FM Tommi Niemisen soveltavan kielitieteen väitöskirjan *Lajien synty. Tekstilaji kielitieteen semioottisessa metateoriassa* tarkastettiin 16.4. Vastaväittäjinä olivat FT Tapani Kelomäki (Helsingin yliopisto) ja dosentti, FT Mika Lähteenmäki sekä kustoksena professori Hannele Dufva.

Lisää voimaharjoittelua varusmiespalvelukseen

Everstiluutnantti Matti Santtilan valmennus- ja testausopin väitöskirja *Effects of Added Endurance or Strength Training on Cardiovascular and Neuromuscular Performance of Conscripts During the 8-week Basic Training Period* tarkastettiin 16.4. Vastaväittäjänä oli tohtori Karl Friedl (U.S. Army Medical Research and Materiel Command's Telemedicine and Advanced Technology -tutkimuskeskus) ja kustoksena professori Keijo Häkkinen.

Ditooppiset reseptorit sitovat suolan molemmat vastaionit yhtä aikaa

FM Laura Ilanderin orgaanisen kemian väitöskirja *Uranyl salophens: synthesis and use as ditopic receptors* tarkastettiin 20.4. Vastaväittäjänä toimi professori Risto Laitinen (Oulun yliopisto) ja kustoksena akatemiaprofessori Kari Rissanen.

TIEDONNÄLKÄÄN

Historiateos liikesivistyksen tukijoista

Ahonen, Kalevi & Laukkala, Annikki (2009) *Puotipojasta tohtoriin. Jyväskylän Kauppalaisseura ry 1875–2008. Jyväskylän kauppalaisseuran*

säätiö 1948–2008. Gummerus kirja-paino.

Miten kauppa-apulaisten kouluttamiseen keskittyneestä säätiöstä kehittyi yliopiston talousopetuksen perustaja? Mistä se on hankkinut varat myöntämiinsä miljoonien eurojen apurahoihin? Kenelle stipendejä on myönnetty ja mihin niitä on käytetty?

Ahosen ja Laukkalan mittava historiateos käsittelee Jyväskylän vanhimman ja edelleen toimivan yhdistyksen vaiheita, toimintatapoja, hallintoa ja taloutta. Jyväskylän Kauppalaisseura on perustettu vuonna 1875 ja Jyväskylän Kauppalaisseu-

ran säätiö 1940-luvulla tukemaan kauppa-alan ammattilaisten koulutusta. Seura ja säätiö olivat mukana tukemassa muun muassa Jyväskylän Kauppaoppilaitoksen ja Jyväskylän Kasvatusopillisen korkeakoulun taloudellisten aineiden alkutaivalta sekä yliopiston taloustieteiden tiedekunnan perustamista.

Kauppalaisseuran säätiö on ollut näytävästi mukana Jyväskylän ydin-keskustan kehittämisessä. Tulokset näkyvät muun muassa Hoviraitilla, Tawastinkulmassa ja Kauppalaispihalla.

Runsaasti kuvitetun kirjan graafinen suunnittelu ja taitto ovat Jussi Jäppisen käsialaa. -AM

Ole utelias mutta kriittinen

Heikki Karjaluo (2010) *Digitaalinen markkinointiviestintä. Esimerkkejä parhaista käytännöistä yritysten kuluttajamarkkinointiin.* Docendo.

Professori **Heikki Karjaluo** on kysytty mies. Digitaalinen markkinointi ja sosiaalisen median mahdollisuudet mietittävät kaikenkokoisia yrityksiä ja palveluntuottajia. Uuden median asiantuntijoita halutaan kuulla.

Tuhansissa laskettavia asiakaskimppuja kannattaa tavoitella, kun alkuun saattaa päästä kengännauhahudjetillakin. Oikeasti menestystarinat kuulunevat urbaaneihin legendoihin ja yksittäistapauksiin. Tosiasia kuitenkin on, että internetin ilmiöiden, Facebookin, Twitterin, wikipedian ja keskustelupalstojen piirissä

pyörii satoja tuhansia vapaaehtoisia suostuteltavia ja tästä joukosta on saatavilla monenlaista profilitietoa. Näin sinkuille voi tarjota seuraa, matkailun keskustelupalstoille sijoittaa lomakohteita, ikäryhmistä riippuen ryppyvoidetta tai pilttiä. Mitä kannattaisi tehdä autokorjaamon tullakseen huomatuksi? Entä yliopiston?

Ilmaista yleisöjen kalastelu ei ole, mutta useimmissa tapauksissa keikeiluun kannustavaa. Karjaluodon Digitaalinen markkinointiviestintä -uutuus latoo perusfaktat suunnittelulle. Internetin kanavia on erilaisia ja siksi Karjaluo korostaakin uteliasta perehtymistä.

Myös asetettujen tavoitteiden ja satsausten tehoa uusissa medioissa on kohtuullisen helppo mitata. Professori tiivistää hyvän uuden mark-

kinointiviestinnän edut kohdennettavuuteen, järjestelmälliseen asiakkuuksien rakentamiseen, helppokäyttöisyyteen ja käyttäjää kunnioittavaan viestintätapaan. TV-K

Monipuolinen sukupuolentutkimus

Saresma Tuija, Rossi Leena-Maija & Juvonen Tuula (toim.) (2010) *Käsikirja sukupuoleen. Vastapaino.*

Sukupuoli ei ole pelkkää biologiaa, mutta ei myöskään vapaasti valittavissa oleva rooli tai identiteetti. Sukupuoli on yhtä aikaa henkilökohtainen ja kokemuksellinen, sosiaalisesti tuotettu ja ruumiillinen. Se on suhteita ja valtaa, ja muotoutuu yhteiskunnallisten ja kulttuuristen käytäntöjen ja normien määräämissä puitteissa.

Sukupuolentutkimusta on tehty ja opetettu suomalaisissa yliopistoissa naistutkimuksen nimellä vuosikymmeniä. Jyväskylän yliopiston naistutkimuksen lehtori **Tuula Juvonen**, naistutkimuksen yliopistoverkoston lehtori **Tuija Saresman** ja tutkija **Leena-Maija Rossi** käsikirja sukupuoleen avaa sukupuolen rakentumista ja tutkimisen tapoja humanistis-yhteiskuntatieteellisistä

näkökulmista. Kirja on kirjoitettu oppikirjaksi sukupuolentutkimuksen perus- ja johdantokursseille. Se esittelee tutkimusalan historialle keskeisiä työvälineitä, mutta aukeaa myös sukupuolentutkimukseen ensi kertaa tutustuville.

Kirjan artikkeleissa osoitetaan, miten sukupuolta käristetään ja häivytetään eri elämänoilla, miten mediaa ja teknologiaa, uskontoa ja tutkimusta voidaan tarkastella läpeensä sukupuolittuneina. Kirjoittajat tarkastelevat sukupuolen merkitystä muun muassa vanhemmuudessa, työelämässä, kasvatuksessa, politiikassa ja kielessä. Teksteissä pohditaan myös miten sukupuoli, seksuaalisuus ja muut erot, kuten yhteiskuntaluokka ja etnisyys, muokautuvat vuorovaikutuksessa. -AG

Professori tähtää huipulle

Kuka olet ja mitä teet?

Olen Terhi-Anna Wilska. Olen ollut sosiologian professorina Jyväskylän yliopistossa elokuun alusta saakka. Koulutukseltani olen Doctor of Philosophy (sociology) ja kauppatieteiden lisensiaatti. Alunperin olin kauppatieteilijä, päädyin sosiologiaan taloussosiologian ja kulutustutkimuksen kautta.

Mitä aiot tai haluaisit tutkia?

Tällä hetkellä on kaikenlaisia viritelmiä, jotka liittyvät kulutukseen ja elämäntapojen muutoksiin eri ryhmissä. Olen tutkinut lasten ja perheiden elämää kulutuksen näkökulmasta. Haluaisin tutkia tavarain ja palvelujen tarjontaa, ja sitä miten ne määrittävät ihmisten elämäntapaa. Lisäksi haluaisin tarkastella lisää ekologisuuuteen liittyviä kysymyksiä.

Mihin kulutuksen tutkimusta tarvitaan?

Mielestäni kulutuksen tutkimusta tehdään liian vähän. Nykyajan ihmisen identiteetti pohjautuu jopa enemmän vapaa-aikaan kuin työntekoon, toisin kuin perinteisesti on ajateltu. Varsinkin lasten ja nuorten kulutusta on tutkittu vähän, ikääntyneiden kuluttamisesta puhumattakaan. Toisaalta kulutuskysymys on todella tärkeä ajatellen kestävästä kehityksestä näkökulmaa. Kulutuksen muuttuminen on avainasemassa, kun mietitään mitä maailmalle ylipäättään tapahtuu.

Kenen kanssa haluaisit työskennellä?

Hillary Clintonin kanssa. Hän on hyvin vaikutusvaltaisessa asemassa ja monessa asiassa mukana ensimmäisenä naisena. Hän on noussut miehen varjosta vastuulliseen asemaan ja hänellä on hyvin laaja tietämys, haluaisin kuulla hänen näkökantojaan. Clinton on ollut mukana tekemässä sosiaali- ja terveysuudistuksia Yhdysvalloissa. Voisin antaa hänelle muutamia hyviä neuvoja.

Jos saisit olla yliopistodiktaattori, mitä tekisit?

Pyrkisin turvaamaan henkilökunnan motivaation ja ennen kaikkea heidän työnsä jatkuvuuden ja pysyvyyden. Minun utopia-yliopistossani pätkätyöläisyys olisi minimissä ja rahoitus kohdistuisi tieteellisesti relevantteihin kohteisiin, kuitenkin moniarvoisesti.

Mitä tekisit, jos et olisi professori?

Olisin kirjailija. Kirjoittaisin varmaan historiallisia romaaneja tai ihmiskirjoja. Halusin jo lapsena tulla kirjailijaksi.

Miten pääset irti tutkimustyöstä?

Vietän aikaa lasten ja perheen kanssa. Varsinkin mökkisaarella pääsen tehokkaasti irti tutkimuksesta.

Harrastat vuorivallusta. Mikä huippu on seuraavaksi tähtäimessä?

Tulin Kilimanjarolta hiljattain. Seuraavaksi on alustavasti suunnitteilla niin sanottu Three Peaks Day. Saman päivän aikana valloitetaan Englannin, Skotlannin ja Walesin korkeimmat huiput.

*Teksti ja kuva:
Noora Moilanen*

Restauroitu Seminarium on valmis yliopiston arkeen ja juhlaan

KUVAT: NOORA MOILANEN

Seminariumin vanha juhlasali, alun perin "juhla-, rukous- ja voimistelutila", on palautettu alkuperäiseen asuunsa väritystä, kattokruunuja ja viherkasveja myöten.

Seminaarinmäellä kohoava ensimmäisen suomenkielisen opettajaseminaarin päärakennus Seminarium on kokenut mittavan muodonmuu-

Parvella on remontin myötä enemmän tilaa ja alkuperäiset juhlasalin tuolit.

toksen. Suojeltu arvorakennus on merkittävä osa suomalaista kulttuuriperintöä, ja sen restaurointisuunnittelu tehtiin yhteistyössä Museoviraston kanssa. Haasteellinen restaurointi- ja kunnostustyö on nyt saatu päätökseen ja rakennuksesta löytyy sulassa sovussa upeita historiallisia yksityiskohtia ja nykytekniikan oivalluksia.

– Rakennuksen historian arvostus näkyy konkreettisesti rakennuksen eri kerroksissa ja samalla se on yliopiston oman menneisyyden aikakone, kuvailee professori **Janne Vilkkuna**.

Seminariumissa on nyt nähtävillä

sen kolme keskeistä aikakerrostumaa: alkuperäinen uusrenessanssi toisen kerroksen tiloissa, 1900-luvun jugend ensimmäisessä kerroksessa ja 1960-luvun modernismi kolmannessa kerroksessa. Osa saleista toimii edelleen luentosaleina ja osa yliopiston museon näyttelytiloina. Lisäksi rakennuksessa on mm. keittiö juhla järjestelyjä varten, pukeutumistila väittelijöille ja hirsset helpottamaan liikkumista eri kerrosten välillä. Rakennuksen avajaisia vietettiin 21.4. Huhtikuussa järjestettiin myös konsertteja ja kierto käyntejä yleisölle. -AR

Väitökset:

3.5. klo 12, Juomatehdas, JT120.

FM, FT (kogn.tiede) Sari Kuuvan taidehistorian väitöskirjan "Symbol, Munch and Creativity. Metabolism of Visual Symbols" tarkastustilaisuus. Vastaväittäjänä emeritusprofessori Götz Pochat (Grazin yliopisto) ja kustoksena professori Annika Waernerberg.

7.5. klo 12, Ylistönrinne, YAA303.

FM Titta Kotilaisen ympäristötieteen ja -teknologian alan väitöskirjan "Solar UV radiation and plant responses: Assessing the methodological problems in research concerning stratospheric ozone depletion" tarkastustilaisuus. Vastaväittäjänä Dr. Nigel D. Paul (Lancaster University, Iso-Britannia) ja kustoksena professori Markku Kuitunen.

7.5. klo 12, Seminarium, S212.

OTK Leni Kuivaniemen yrittäjyyden väitöskirjan "Evaluation and reasoning in the entrepreneurial op-

portunity process. Narratives from sex industry entrepreneurs" tarkastustilaisuus. Vastaväittäjänä professori Saara Taalas (Turun yliopisto) ja kustoksena professori Matti Koironen.

8.5. klo 12, Ylistönrinne, YAA303.

FM Heidi Kuntun limnologian ja hydrobiologian väitöskirjan "Characterizing the bacterial fish pathogen *Flavobacterium columnare*, and some factors affecting its pathogenicity" tarkastustilaisuus. Vastaväittäjänä Dr. Jean-Francois Bernardet (INRA-Laboratoire de Virologie et Immunologie Moleculaires) ja kustoksena emeritaprofessori Tellervo Valtonen.

8.5. klo 12, Villa Rana, Paulaharju.

M.A. Dereje Terefe Gemechun väitöskirjan "The implementation of a multilingual education policy in Ethiopia: The case of Afaan Oromoo in primary schools of Oromia Regio-

nal State" tarkastustilaisuus. Vastaväittäjänä PhD Carol Benson (Tukholman yliopisto) ja kustoksena professori Marja Järvelä.

15.5. klo 12, Seminarium, S212.

MA Ying-Hsuan Huangin englannin kielen väitöskirjan "London Chinatown: Sociolinguistic Ethnography of Visuality" tarkastustilaisuus. Vastaväittäjinä professori Gunther Kress (University of London) ja Dr. Suzanne Wong Scollon (Alaska, USA) sekä kustoksena professori Jan Blommaert.

15.5. klo 12, Agora, Auditorio 1.

MMK Tuomas Kuhmosen väitöskirjan "Metatheory on Small Firm Performance and Entrepreneurship" tarkastustilaisuus. Vastaväittäjänä professori Dirk Strijker (University of Groningen, Alankomaat) ja kustoksena professori Hannu Niittykan- gas.

Näyttelyt:

Yliopiston pääkirjaston kuukauden kirja. Aili Somersalo: Mestaritontun seikkailut. Avoimna 16.5. saakka 1. kerroksen kirjavitriniinissä. Lisätietoja: Harri Hirvi, (014) 260 3453, <https://kirjasto.jyu.fi/yleista/nayttelyt/2010>.

Schildtin pelloilla –pienoisnäyttely. Pääkirjasto, 2. kerroksen vitriini. Avoimna 28.5. saakka. Lisätietoja: Marjut Kataja, marjut.kataja@jyu.fi, (014) 260 3428.

Mustaleski ja Havununna. Kuopion luonnontieteellisen museon kiertonäyttely. Avoimna 30.5. saakka. Keski-Suomen luontomuseo, Vesilinna. Lisätietoja: Tanja Koskela, tanja.a.e.koskela@jyu.fi, (014) 260 3815, www.jyu.fi/erillis/museo/luonto.

Seminaarit, kongressit ja muut tapahtumat
aikataulu- ja paikkatietoineen osoitteessa:

www.jyu.fi/kalenteri

Toimittajan toivomus: Ammattitaidon, ajan ja eräiden muiden

<p><u>Opetustilanne</u> koostuu ainakin seuraavista toisiinsa läheisesti kytkeytyvistä tekijöistä:</p>	
<p>1) Opettaja välittää tietoa;</p> <p>opettaja edustaa jotakin tiedon aluetta.</p> <p>Jo yksistään tietojen valinnalla opettaja vaikuttaa oppilaan asenteisiin.</p>	<p>1) OPPILAS valikoi tiedon;</p> <p>oppilas valikoi tiedon alueen enemmän tai vähemmän ohjatusti.</p> <p>Oppilas muodostaa tietokokonaisuudesta käsityksen opetettavasta asiasta - tietojen valinta saa hänet kiinnittämään huomiota opettajan haluamiin seikkoihin.</p>
<p>2) Opettaja haluaa vaikuttaa oppilaan tietoihin, taitoihin ja asenteisiin. Esim. opetuksella on aina tieteellisiä tarkoituksia (tieteellisten menettelytapojen ja asenteiden opettaminen; tiedon kumulaatio.</p>	<p>2) Oppilaan ajattelutapa, käsitykset ja toimintatapa muuttuvat tai pysyvät ennallaan opetuksen seurauksena. Esim. opiskelijan tietomäärä kasvaa tai saa uusia sisältöjä.</p>

Tiedonjyvässä 7/1985 kerrottiin opetustilanteiden prosesseista. Pätevätkö samat opit edelleen?

Tässä sarjassa kaivetaan esiin tiedotuslehden vanhoja uutisia.

Jyväskylä is a dynamic, youthful and lively city in the heart of the beautiful Finnish lake district. Jyväskylä is experienced in arranging international, high quality events. The city's strengths lie on being compact but versatile; the key hotels and venues like Jyväskylä Paviljonki and Agora, are located within walking distance of each other in the city centre.

CONFERENCE EXCELLENCE

Best events consist of essential elements

Jyväskylä Convention Bureau helps you out with setting up a successful meeting. Our main service is to provide cost-free assistance in bringing meetings and congresses to Jyväskylä.

For further information contact:

Jyväskylä Convention Bureau
 info@jcb.fi • www.jcb.fi
 + 358 400 629 863

ht Human
 Technology Jyväskylä Finland

Mastering internationality through social media

The University of Jyväskylä aims at educating students to successfully handle international communication in their future working life. The aim of the language and communication education policy is to develop diverse transferable skills, in accordance with the idea of professional communication.

– Languages must be an essential part of professional competence, and language studies should be integrated into main subject studies. Studies should contain different interaction situations, the use of various technologies, and further the development of cultural knowledge and skills. These skills prepare students for different situations in working life, says **Peppi Taalas**, Development Manager and Vice Director of the University Language Centre.

The main advantages of technol-

ogy are the ways in which it can be used to support learning processes.

– Social media can be used to support motivation, self-directed learning, and cooperation skills. These are the skills required in working life, sums up Research Professor **Marja Kankaanranta** from the Agora Center.

According to Taalas, schools still rely too much on traditional pedagogical models. Real changes, such as globalization, technological development or growing multiculturalism, are not taken into account in curriculum development. Studying language and communication skills is about much more than just grammar: it involves spontaneous conversation situations, quick content production, and cultural issues. The applications of social media offer fantastic new options for language learning.

Pupils and students use social media in their free time. However, the utilization of technology in teaching is still not very common, and the divide between students' free time reality and the school world is widening. This phenomenon is referred to as the 'digital divide'.

The Tekes-funded F-SHAPE project uses new technologies to develop an online learning space for students and companies alike.

– Language and communication skills materials and different social media tools are offered in the environment, to which the students always have access. This provides a network for learning languages and practising communication situations. In the future, the learning space can be utilized in offering accessible language and communication studies that are not dependent on time or place.

Developers of language education policy

Growing internationalization brings with it growing needs for diverse language skills. At the same time, the language offerings of Finnish schools narrow and the supremacy of English grows.

The Centre for Applied Language Studies at the University of Jyväskylä is the coordinator of the Network for Language Education Policies, which began its work in 2009. The purpose of the network is to increase discussion and interaction between different actors and unify decision-making concerning language education.

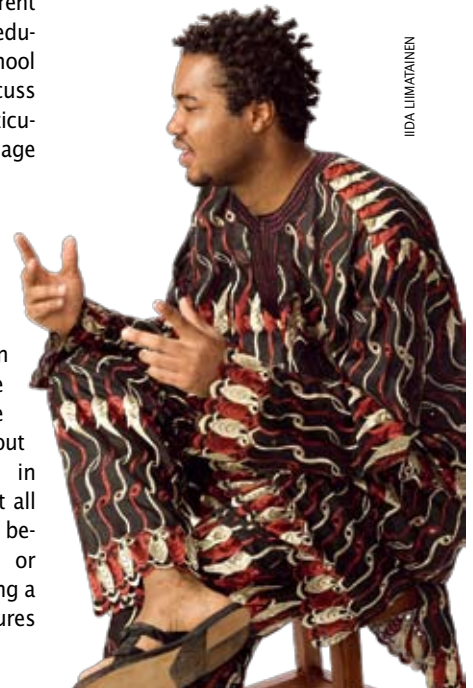
– It has been essential to make people realize that they are part of this network, and that language education is more than what happens inside a classroom. We need a wider social perspective on language education, says Professor **Tarja Nikula**, Chair of the Steering Group.

The first annual meeting of a Lan-

guage Parliament was organized by the network on 23 March. Different actors, ranging from language education professionals to high school students, got together to discuss language-related topics, in particular, the perceptions of language skills and teaching.

The future objective of the network is to promote the role of languages and language learning in society.

– This does not necessarily entail very radical changes even in language teaching. The same materials can be used, but there needs to be consideration about whether the approach taken in teaching is one of checking that all words and structures are correct before language can be used, or whether we can simply start using a language and learn its structures along the way, Nikula says.

IIDA LIMAINEN

Gentlemen's game on campus

On Sunday afternoons a happy and international crowd of players gathers in the University sports hall.

– Our friends from Pakistan and India had the idea of starting a cricket club in Jyväskylä in 2008 and many people came along, explains doctoral student in biological and environmental science **David Agar**, who is Canadian-Finnish and JCC's founding member and its current treasurer.

Cricket is the second most popular game in the world, right after football.

– Cricket is much more popular around the world than skiing in Finland, Agar says.

Soon after JCC was established it got registered and became a member of the Finnish Cricket Association.

– Within one year we made it into the national league. Finland is a member of the European Cricket Council. Finland also has a national team.

Agar had not played cricket before the Jyväskylä Cricket Club was founded.

– I am living proof of the fact that everyone can play. You can develop your technique and virtuosity along the way.

During the winter season cricket is played in the University sports halls. Next summer new equipment will be tested outdoors and a court will be spread over the University grit field. Agar encourages everyone to join.

– Everyone is welcome to watch the practices and to get to know the sport a little closer as well. We have a great international team which welcomes new players. The game is so great that it would be wonderful to have more people join us!

vitriini

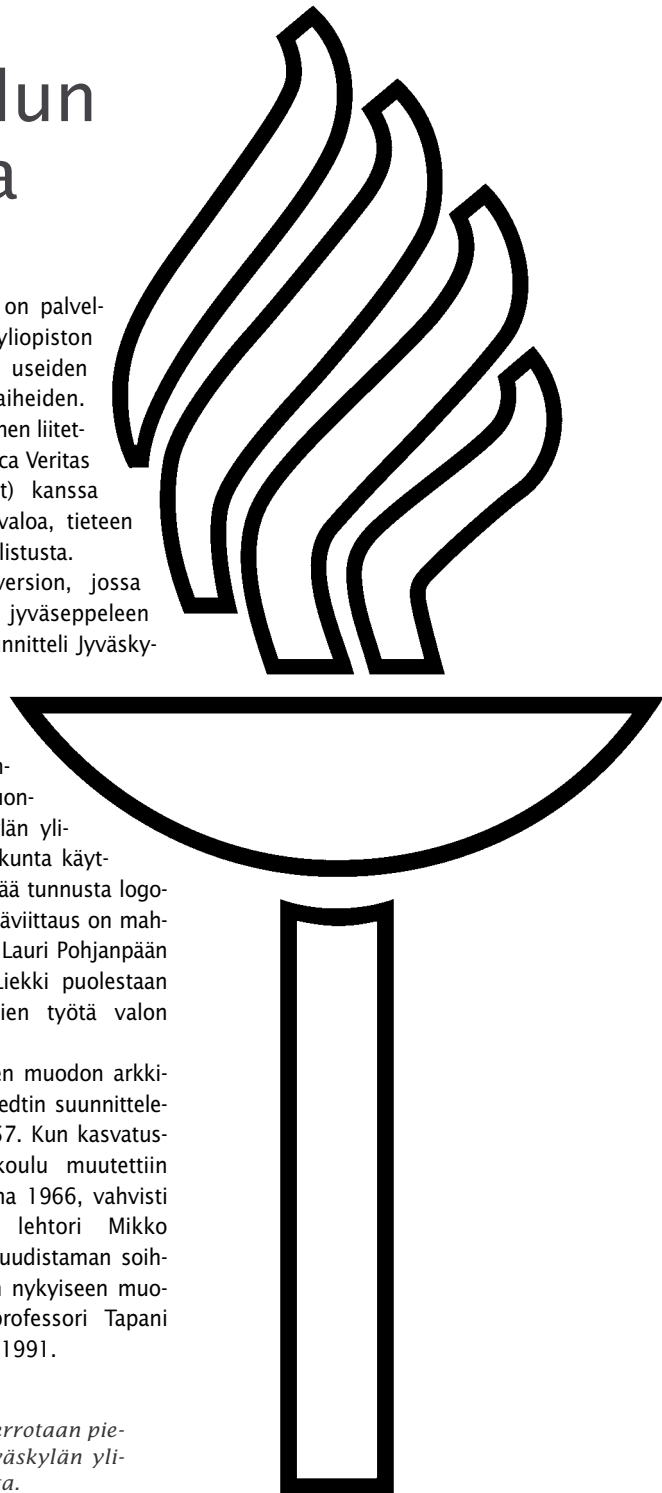
Soihdun tarina

Liekehtivä soihtu on palvelut Jyväskylän yliopiston tunnuksena läpi useiden historiallisten vaiheiden. Soihtu yhdessä siihen liitettyjen sanojen Amica Veritas (totuuden ystävä) kanssa kuvastaa tiedon valoa, tieteen paloa, toivoa ja valistusta.

Alkuperäisen version, jossa liekit leiskuivat jyväseppelleen ympäröiminä, suunnitteli Jyväskylän kasvatustieteellisen korkeakoulun piirustuksen ja käsityön lehtori Toivo Ojala vuonna 1937. Jyväskylän yliopiston ylioppilaskunta käyttää Ojalan piirtämää tunnusta logoon edelleen. Jyväviittaus on mahdollisesti peräisin Lauri Pohjanpään Kylväjä-runosta. Liekki puolestaan symboloi opettajien työtä valon tuojana kansalle.

Soihtu sai uuden muodon arkkitehti Aulis Blomstedtin suunnittelemana vuonna 1957. Kun kasvatustieteellinen korkeakoulu muutettiin yliopistoksi vuonna 1966, vahvasti opetusministeriö lehtori Mikko Asunnan hieman uudistaman soihtusinetin. Soihdun nykyiseen muotoonsa uudisti professori Tapani Aartomaa vuonna 1991.

Tässä sarjassa kerrotaan pieniä tarinoita Jyväskylän yliopiston historiasta.

Salkkaritähdestä tohtorikoulutettavaksi

Kuka olet ja mitä teet?

– Olen **Hanna Karjalainen** (nyk. Kinnunen), Oulusta kotoisin oleva, Jyväskylän kautta helsinkiläistynyt puheviestinnän tohtoriopiskelija. Olen laulaja, näyttelijä ja toimittaja eli viihteen ja viestinnän sekatyöläinen. Tällä hetkellä ennen kaikkea kotiäiti.

Miten päädyit Jyväskylään?

– Muutin puheviestinnän opintojen perässä kaupunkiin syksyllä 2001. Jyväskylä oli tuttu ystävien kautta jo aiemminkin.

Millaisia muistoja sinulla on opiskeluajoista?

– Huippuhuviä! Se oli tärkeää itsenäistymisen aikaa, vietin mukavaa parikymppisen tytön elämää. Taisipa biletskin kuulua säännöllisesti niihin kuvioihin.

Mitä Jyväskylän yliopisto sinulle merkitsee?

– Tärkeää ammatillista tienviittoittajaa, tietynlaista tiedollista kivijalkaa. Olen ylpeä siitä, että olen opiskellut nimenomaan Jyväskylän yliopistossa.

Mitä Haluatko Filmitähdeksi? –ohjelman voitto tullessaan?

– Näyttelin Helena -nimisen hahmon sivuroolin Levottomat 3 -elokuvassa, tein r&b-tyylisen levyn, keikkailin laulajana ja juontajana, opiskelin ja tein muitakin töitä.

Miten kuvailisit Salkkarihahmoasi Sallaa?

– Salla on pohjimmiltaan herkkä ja oikeudenmukaisuutta haluava nuori nainen, joka saattaa innostuessaan ampua yli sanoissaan ja teoissaan. Salla on tyyppi, joka jakaa ihmisten mielipiteet vahvasti kahtia: toiset vihaavat ja toiset rakastavat Sallan värikästä meininkiä.

Kuka Jyväskylän yliopisto olisi Salkkareissa?

– Ehkä Helena. Tyylikäs, näyttävä ja määrätietoinen keski-ikäinen nainen, jolla on sana ja työnteko hallussa.

Palaatko vielä joskus ruutuun tai lavoille?

– Olen jättänyt Salattujen elämien kuvaukset taakseni jo melkein vuosi sitten, ja oma elämäni on mennyt jo huimasti eteenpäin. Olen koko ajan jatkanut esiintymistä näyttelijänä ja juontajana. Teen säännöllisesti keikkaa esimerkiksi Saippuakuplat -viihderyhmän riveissä.

Onnea naimisiinmenostasi ja poikavauvasta! Milaista on olla äiti?

– Kiitos! Esikoisemme on nyt kaksi kuukautta vanha ja kasvaa huimaa vauhtia. Äitiys on näyttänyt elämästä uuden uudenlaisen puolen. Se on samaan aikaan kihelmöivän ihanaa, haastavaa ja välillä raskastakin vastuineen ja valvomisineen. Äitiyslomasta on kehittynyt mi-

nulle tietynlainen elämän inventaariohetki. Pohdin paljon sitä, mitä haluan elämältäni tulevaisuudessa.

Teet nyt väitöskirjaa puheviestinnässä. Mistä aiheesta?

– Tarkastelen väitöstutkimuksessani sitä, miten työpaikan vuorovaikutussuhteet selittävät ja kuvaavat yksilön identifioitumista omaan organisaatioon.

Juuso Aulanko kysyy sinulta:

Jos Jyväskylän yliopisto pelaisi curlingia, olisiko se hyvä heittämään poistoja vai määrämittäisiä?

– Vastaan, että määrämittäisiä.

Mitä haluaisit kysyä seuraavalta haastateltavalta?

– Mitä mieltä olet opetusministeriön ajamasta yliopistohaku-uudistuksesta ja pääsykokeiden mahdollisesta poistamisesta?

Janiika Vilkuna

Tällä palstalla esitellään median esiintämiä, Jyväskylän yliopistoon jollain tavoin liittyviä henkilöitä.

NATANAEL SINISALO

EDUSTA OMAASI

Yliopistotuotteet nyt
myös netistä

Esimerkkejä tuotteista

- Silkkihuivi 58 €
- Silkkisolmio 48 €
- T-paita 15 €
- Urheilupaita 14 €
(Hinnat sisältävät alv:n)

T-paita. Koot S-XXL. Hinta 15 €.

Yliopiston urheilupaita.
Koot S-XXL. Hinta 14 €.

Silkkisolmio
lahjapakkauksessa.
Suunnittelu Marja Kurki.
Hinta 48 €.

Silkkihuivi 45 x 150 cm
lahjapakkauksessa.
Huivin kuva-aihe on
Viivi Koivun ja Tuomas
Turpeisen nanotomo-
grafiakuva paperista.
Huivin suunnittelu
Marja Kurki. Hinta 58 €.

JYVÄSKYLÄN YLIOPISTO

YLIOPISTOTUOTTEET yliopiston kirjaston Kirjavitriinistä,
Kampus Kirjasta ja verkkokaupasta osoitteesta www.jyu.fi/viestinta/pr

